

Chefen har ordet:

Kamrater! Så har vi fått uppleva ytterligare ett pandemiår. Vårens arbete i föreningen har präglats av "håll ut och håll avstånd", det vill säga all verksamhet har fått bedrivas digitalt.

Många av oss såg fram emot att vi äntligen efter sommaren skulle komma i väg på kamratrejan till Berlin. Men än en gång gäckade pandemin oss och vi blev tvungna att ställa in resan. Vi ger oss dock inte så lätt. Ett nytt försök görs våren 2022.

I stället för vår resa inbjöd vi till en grill-afton i början av september. Det blev en mycket uppskattad kamratträff. Många gemensamma minnen kom än en gång fram och visade hur viktiga de personliga mötena är för många av oss. Samma uppfattning kom fram vid vår välbesökta jullunch som traditionsenligt genomfördes första advent.

Veterantrum

I oktober deltog kamratföreningen vid ett möte med Veterantrum angående hur vi stödjer Försvarmaktens veteran- och anhängarbete. Där och då fick vi beröm av både Lv 6 och Veterantrum för sättet på vilket vi arbetar.

Vår ambition är att genom olika aktiviteter öka folkförankringen såväl som försvarsviljan. Genom att vi levandegör regementets/brigadens historia och traditioner når vi både äldre och yngre kamrater.

Tredje gången gillt?

Ett exempel på en sådan aktivitet är att Hallandsbrigadens personal två gånger försökt träffas för att jublera brigadens avveckling 2020. Tyvärr har träffen under två år förhindrats på grund av pandemin. Nu görs i början av september 2022 ett tredje försök att genomföra träffen.

Kamratföreningen kommer självklart att stödja detta möte och vi hoppas att fler yngre före detta brigadanställda ska söka sig till vår förening. Att främja gott kamratskap och samhörighet ska alltså vara vår förenings huvudsyfte!

Den 8 april hoppas jag att vi kan genomföra vårt årsmöte enligt gammal tradition i aulan och på officersmässen, Lv 6. Chefen för Lv 6, överste Mikael Beck, kommer då att informera oss om utvecklingen i Försvarmakten och om vad som händer i Halmstad. Välkomna!

Museet flyttar

Vårt regements- och garnisonsmuseum är nu snart nedpackat och en flytt kommer att ske till Skedala. En välkänd historisk plats för många eftersom vårt regemente mellanlan-

dade på heden innan våra kaserner var klara för inflyttning i Halmstad 1907. En museal samordning med Luftvärnets rikssamling och nuvarande samlingar på museet kommer förhoppningsvis att öka intresset för det ”nya” museet.

I år vill jag främst framföra ett stort tack till vår tidningskommitté, under ledning av Bo Westman, för ett mycket uppskattat och gott

tidningsarbete. Tack även till alla bidragsgivare till vår tidning och våra uppskattade lotterier.

Tills vi ses igen önskar jag er alla en riktig god fortsättning på 2022 med en uppmaning:

Ta hand om varandra på ett omtänksamt sätt!

Johan Rydén
Ordförande

Årsmötet 2021

Kamratföreningens årsmöte hölls fredagen den 23 april 2021 kl 18.00. Det genomfördes som ett digitalt möte på grund av corona-restriktionerna.

Mötet administrerades av Bo Westman. 24 medlemmar hade anmält deltagande, men i mötet deltog 14 medlemmar.

Ordföranden höll parentation över medlemmar som avlidit sedan föregående årsmöte och anbefallde en tyst minut.

Årsmötesförhandlingar

§ 1 Föreningens ordförande, Johan Rydén förklarade årsmötet 2021 för öppnat.

§ 2 Johan Rydén valdes till ordförande för mötet.

§ 3 Torbjörn Malmkvist valdes till sekreterare för mötet.

§ 4 Dieter Friedrich och Anders Eidergård valdes att jämte ordföranden justera årsmötets protokoll.

§ 5 Föreslagen och utskickad dagordning fastställdes.

§ 6 Kallelse till årsmötet har skickats ut via mail till de medlemmar som anmält att de kommer att delta i årsmötet. Kallelse och samtliga handlingar har även lagts ut på föreningens hemsida i god tid. Enligt stadgarna

är årsmötet beslutsmässigt med det antal medlemmar som deltagare i årsmötet.

§ 7 Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse föredrogs och lades med godkännande till handlingarna.

§ 8 Revisionsberättelsen var utskickad och ordföranden föredrog revisorernas förslag.

§ 9 Styrelsen och styrelseledamöter beviljades ansvarsfrihet för 2020 års förvaltning.

§ 10 Årsmötet godkände styrelsens förslag om oförändrad medlemsavgift på 150 kronor för 2022.

§ 11 Styrelsens förslag till arbetsplan för verksamhetsåret 2022 fastställdes.

§ 12 Styrelsens förslag till budget för 2022 fastställdes.

§ 13 Inga motioner hade inkommit.

§ 14 Johan Rydén omvaldes till föreningens ordförande tillika styrelsens ordförande för 2021/2022.

§ 15 Till styrelseledamöter för två år valdes:

Torbjörn Malmkvist, omval

Gunnar Ohlsén, omval

Håkan Söderberg, omval

Bo Westman, omval

§ 16 Till ersättare i styrelsen för ett år valdes:

Lena Wallin, omval

Jennie Mared, omval

Kjell Rydehed, nyval

§ 17 Till revisorer omvaldes Tommy Jacobson och Rolf Eklund samt till ersättare Gunnar Johansson, omval, och Peter Höglund, nyval.

§ 18 Till valberedning omvaldes Thomas Andersson (sammankallande) och Joachim Bergqvist.

§ 19 Ordföranden informerade om att Veterandagen lokalt är inplanerad till 28 maj. Nationellt genomförs Veterandagen 29 maj.

Arméchefen kommer under 2021 att inviga nyupprättade förbanden K 4 och I 13. Anders Eidergård tackade för uppvaktningen på sin högtidsdag samt framförde sitt stora tack till styrelsen för kamratstipendiet som Anders erhöll vid föregående årsmöte.

§ 20 Ordföranden tackade deltagarna i mötet för visat intresse och ett gott kamratskap samt styrelsen, revisorer och valberedningen för ett gott jobb. Årsmötet tog 28 minuter. Ordföranden förklarade därefter årsmötet för avslutat.

Efter att årsmötesförhandlingarna avslutats tillkännagav ordföranden att årets kamratstipendium om 2 000 kronor tilldelats Lars Björk med motiveringen: ”Som erkänsla för

det stora engagemang för föreningen och dess verksamhet som Lars under flera år visat. Lars har varit en drivande och uppskattad ledamot i kamratföreningens styrelse”.

Ordföranden informerade vidare om att styrelsen beslutat att tilldela SMKRS: s förtjänstmedalj i silver till Lars Björk, med motiveringen: ”Lars Björk har varit ledamot i styrelsen samt ansvarig för extern information och bilddokumentation. Lars har på ett mycket förtjänstfullt sätt varit drivande i föreningens styrelsearbete under flera år.

Utöver detta har Lars varit aktiv att uppdatera föreningens hemsida med bilder och text om föreningens aktiviteter samt utöver detta informerat om militärpolitiska aktuella aktiviteter i närområde och övriga världen.

Lars har inte minst under NKFM i Halmstad 2018 varit aktiv i förberedelser till gagn för gäster från övriga Norden. Ett rikt bildmaterial därifrån finns dokumenterat av Lars.”

Efter årsmötesförhandlingarna höll Chefen Lv 6, överste Mikael Beck, ett föredrag om ”Armén – Luftvärnsregementet”.

Torbjörn Malmkvist
Sekreterare

Anekdoter från förr...

Markskador

Markskadereglering i slutförhandling. Odalmannen har försökt att verkligen krama ut sista kronan ur ”Kronan”.

En granne kommer in för att intresserat lyssna på kohandeln. Han har hittat en hoprullad regnkappa, som en soldat har tappat i stridens hetta.

När odalmannen får klart för sig att vidare förhandlingar inte kommer att ge mera pengar får han se regnkappan och utbrister: ”Då tar jag den!”

Hallandsgruppen och 45. Hemvärnsbataljonen

Utbildning på distans blev en metod som vi fick nyttja i stor omfattning under första halvåret 2021. Med kreativitet, fantasi och aktivt deltagande från lärare och elever går det att genomföra många verksamheter via digitala medier.

Vi har testat orderträning, fältövning samt ett antal andra mer teoretiska utbildningar. Självklart går det i de flesta fall inte att jämföra med det fysiska mötet men som komplement är videomöte/digital utbildning alldeles lysande.

Denna metod är något vi kommer att ta med oss i vårt arbete med att stödja 45. att bli än farligare för fienden.

Efter sommaren kunde vi äntligen genomföra verksamhet fullt ut. Vecka 38 genomfördes rikshemvärnschefens insatsövning i Halland med deltagande av Hallandsbataljonen, minus 453. bevakningskompaniet (som senare skulle genomföra krigsförbandsövning, KFÖ), i nära samarbete med Lv 6.

Övningen inleddes med en larmövning, där vi testade 45. förmåga att snabbt komma till verkan. Rikshemvärnschefen, generalmajor Stefan Sandborg, besökte oss under två dagar och jag dristar mig till att säga att han var mycket nöjd med bataljonens agerande. På översta bilden på nästa sida ses från vänster stf C 45., C 45. samt rikshemvärnschefen.

453. bevakningskompaniet genomförde sin KFÖ vecka 42 i samband med Luftförsvaresövning 2021. Även under denna övning visade 45. framfötterna.

Senare delen av året har varit mycket intensiv då vi med hänsyn till pandemin flyttade mycket verksamhet från våren till hösten. Så gott som varje helg har Halmstad armégar-

FOTO: ÅSA APPELQVIST, HAG

FOTO: PETER ERIKSSON, INFOBEF 45

nison och Hallandsbataljonen genomfört någon form av verksamhet.

Även under 2021 har vi haft personalbyten på HAG. Lämnat har kapten Mattias Lyckekil och fanjunkare Karl Danielsson, Mattias till MHS-H och Karl till Lv 6. Nya medarbetare är översergeant Emil Vikström och översergeant Oscar Sigemark. Vi hälsar dem varmt välkomna till oss.

Hallandsgruppen har fått förberedande flyttorder. Vi lämnar byggnad (by) 26, sjukan, och omgrupperar till by 100, gamla soldat-hemmet. Bara att konstatera att hjulet är runt. När vi ska flytta är inte klart. Det vi vet nu är

att senast kvartal 1 2023 ska vi kunna vara på plats i nya lokaler.

Men oavsett vad: I Halland finns 45. hemvärnsbataljonen med soldater som är redo att inom några timmar lämna sina civila liv och inställa sig för tjänstgöring i syfte att skydda liv, egendom och i yttersta fall; vår demokrati och nationella frihet.

Christer Mårtensson
Chef Hallandsgruppen

FOTO: ÅSA APPELQVIST, HAG

Till minne

Under det gångna året har två av våra tidigare styrelsemedlemmar lämnat kamratkretsen: Ann-Cristie Brorsson och Bertil Hansson.

FOTO: ANNA ELIASSON

Bertil Hansson (nr 3 från vänster) och Ann-Cristie Brorsson (4) var medförfattare till "Hallands regementes historia 1962–2000". Här ses de tillsammans med Lars Ahlberg (1), Gunnar Ohlsén (2) och Lars Arne Karlsson (5).

Ann-Cristie (Anki) Brorsson 1942–2021
Anki vigde hela sitt yrkesliv till Hallands regemente. Hon började i unga år sin tjänst på "gamla" Personalavdelningen. En avdelning som före datorernas tid administrerade personalen vid krigsförbanden och bland annat förberedde olika former av inkallelser. Efter att denna uppgift förts över till Värnpliktsverket fortsatte Anki sin bana inom personaltjänsten och stannade kvar vid det som så småningom blev Personalenheten.

Anki var en stor tillgång genom sin stora kunskap i personaladministration. Hon hade en sällan skådad personalkännedom av såväl

anställd personal som reservpersonal och värnpliktiga. Genom sina gedigna kunskaper om såväl regelverket som den konkreta personalkännedomen var Anki alltid ett stort stöd för sina chefer.

Anki var genom sin stora personalkännedom också en stor tillgång i Kamratföreningens styrelse.

Bertil Hansson 1928–2021

Bertil började sin bana vid Hallands regemente 1948 som volontär nr 1703-6-48 och utnämndes till furir vid regementet 1950. Bertil tjänstgjorde genom åren i många be-

fattningar, inte minst var han under många år en uppskattad instruktör och lärare vid de olika befälsskolorna.

De flesta kanske ändå främst minns Bertils insatser under hans tid på Personalenheten där han 1978 blev chef för förhandlings- och reservbefälsdetaljen. Under införande av MBL med flera personalrelaterade lagar och förordningar gjorde Bertil en stor insats på lokal nivå, för att skapa och förhandla fram lokala medbestämmandeavtal till gagn för såväl myndigheten som de anställda.

En annan uppgift som Bertil ansvarade för var de årliga personalresorna, som han planerade och genomförde med mycken noggrannhet och omtanke om personalen. Man kan utan överdrift säga att personalresorna bidrog till bättre anda och kännedom för varandras arbetsuppgifter bland all personal.

Bertil var mycket uppskattad av regementes många reservofficerare i sin roll som reservofficershandläggare. Han såg till att alla reservofficerare hade uppdaterade tjänstgöringsplaner och att premier och även pensioner betalades ut enligt gällande tjänstgöringsavtal. Genom en egen tidning till re-

servpersonalen fick denna personalkategori ta del av vad som hände i försvaret och framför allt det som berörde I 16/Fo 31.

År 1985 gavs tillfälle att erhålla tjänstledighet de tre sista åren före pension utan att det påverkade pensionens storlek. Bertil tog vara på detta tillfälle och lämnade regementet med tjänstledighet för att i stället bli distriktschef för TBV.

Utöver tjänsten var Bertil en mycket allmänbildad person. Han hade ett stort samhällsintresse, vilket bland annat tog sig form i att vara ledare på ett stort antal kurser inom TBV med mera.

Vi är många som efter Bertils pension fått ta del av hans stora kunskaper i historia och samhällsfrågor vid ett antal föreläsningar i olika konstellationer.

Bertil var en aktiv styrelseledamot i Kamratföreningen. I den rollen har han skrivit ett antal artiklar i kamratföreningens tidning samt aktivt medverkat vid framtagandet av regementets historia i dess olika former. Bertil var också en av medförfattarna till "Kasernerna på Galgberget 100 år".

Anders Sträng, Lars Grahn

Hemvärnspojkar 1942

ARKIVBILD

Gata namngiven efter I 16-officer

Under sommaren skrev journalister i Hallandsposten ett antal artiklar om en större villa i Söndrum som ligger nära Prins Bertils stig. En ny ägare hade helt förvandlat trädgården genom att fälla träden och börja anlägga en tennisbana.

Villan 2021.

En stor förändring gentemot hur det har sett ut under många år, vilket gav reaktioner. Med strandnära läge och en tomt på över 4 000 m² märks förändringar. Villan har en gång varit imponerande, men, som en mäklare skulle säga: Objektet har ett visst renoveringsbehov.

Vid samtal med en äldre Söndrums-bo framkom att villan var byggd på 1920-talet av en officer vid I 16. Han skulle ha varit mycket noggrann både vad gäller val av material och utformning av villan. Tyvärr kom vederbörande inte ihåg officerens namn, men

gatan som leder till villan skulle vara uppkallad efter officeren.

En snabb sökning på Google Maps visade att gatan som leder till villan heter Granlunds väg. En kontroll i Kungl Hallands Regementets biografiska uppgifter 1902–1974 bekräftade att det funnits en officer med namnet Granlund på regementet.

Kapten Sven Granlund kom till I 16 1919 och var regementsintendent fram till sin pensionering 1941. Att ha samma befattning i 22 år måste vara unikt.

FOTO: ARKIV

Sven Granlund.

Från 1942 fram till 1947 var major Granlund anställd i Halmstads försvarsområde. När han avgick blev han utnämnd till överstelöjtnant i armén.

Så då ställer man sig frågan – finns det någon annan gata i Halmstad som är uppkallad efter en officer vid I 16?

Krister Edvardsson
F d officer vid I 16

Tillägg av redaktionen

I Gamla Halmstads årsbok av år 1959 skriver Eric Hägge bland annat:

”Som människa var Sven Granlund en helgjuten personlighet, en riddersman och gentleman i varje tum. Hans glada öppenhet, hans förmåga att möta människor på rätt sätt och hans känsla för fair play i livets alla skiftet bildar dragen i en karaktär av mänsklig resning...”

Sven Granlund var född i Stockholm 1886. Under sin tid vid Hallands regemente blev han mycket intresserad av Halmstad, och tämligen snart började han utforska Halmstads och länets förhållanden i gången tid.

Han förtecknade bland annat stadsbibliotekets hallandslitteratur, som så småningom resulterade i en halländsk bibliografi omfattande allt om länet som publicerats från äldsta tid.

Fram till sin död 1959 var Granlund en trogen medarbetare i Föreningen Gamla Halmstad och han skrev otaliga artiklar.

De vassaste pennorna

Mindes en gammal överstelöjtnant. Vi utbildades, under vår forntida militära karriär, i att assistera vid högre staber, och undervisades därför grundligt i taktik, så att vi skulle förstå vad som beslutades omkring oss.

I praktiken gick det vid manövrarna till så att vi första dygnet vässade pennor åt taktiska snillen från Karlberg. Andra dygnet tog vi – i kraft av aktuellare kunskaper och allmänt folkvett – över det taktiska, medan snillena vässade pennorna. Det blev bäst så.

Lars Ahlberg

GARNISONSMUSEET

i förnyelse och omvandling

”Inte början på slutet, men åtminstone slutet på början” – Churchills klassiska citat passar bra in på Garnisonsmuseets pågående process att bli ett bättre och mer besöksvänligt museum.

Ambitionen att flytta museet från de nuvarande lokalerna ovanför Soldathemmet till nya och mer ändamålsenliga lokaler har funnits länge. En enorm tillgång för just vårt museum är Armémuseums omfattande luftvärns-samling som funnits i Halmstad i ett tiotal år, och som museet har förvaltat och visat.

Att kunna samla både delar av luftvärns-samlingen och garnisonsmuseet på en och samma plats har därför varit vägledande i arbetet med att hitta nya lokaler. Det löser vi nu genom att koncentrera all verksamhet till Skedalaled. Platsen är dessutom historisk i sig. Där övade Hallands bataljon 1857-1901 och Försvarsmakten bedrev verksamhet där långt fram i modern tid.

En tillgång av annat slag är Hallands speciella historia som gränslandskap, med allt vad det inneburit av krig och konflikter mellan Danmark och Sverige. Den halländska krigshistorien är en till stora delar utforskad men diger källa att ösa ur.

Under hela hösten 2021 pågår därför ett intensivt arbete med nedpackning och flytt till nya magasin på Skedalaled. Det tar ett tag med över 7 000 inskrivna föremål och mycket kringutrustning. Till våren börjar vi med det digra arbetet att bygga upp nya utställningar.

Ett av de stora före detta mobförråden på Skedalaled kommer att isoleras och värmas upp. Där ska sedan det nya museet växa fram. På lite sikt vill vi förstås ha allt som ett modernt museum ska ha utöver ett bra innehåll – shop, café och så vidare, men det får lov att ta lite tid. Förhoppningsvis kan vi åtminstone öppna de nya utställningarna i Skedalaled till sommaren 2022. Det kommer att ske under det nya och för civilister mer lättbegripliga namnet Militärmuseum Halmstad.

Vi ses på Skedalaled!

Daniel Borgman
Museichef

Kulturhistoriska kaserner

renoveras till 2028

Luftvärnsregementets kaserngård i Halmstad har varit en byggarbetsplats under det senaste året. Det är den kommande stora ROT-renoveringen (renovering-ombyggnad-tillbyggnad) av kasernerna som är orsaken.

De tillfälliga modul-baracker som nu är färdigställda ska bara inredas och blir inflyttningsklara tidig vår. De ska bli kontorsutrymmen åt de som måste flytta ut ur sina kaserner medan renoveringen genomförs.

De tre stora kasernerna och kanslihuset på Luftvärnsregementet kommer att få ett rejält lyft. År 1907 invigdes Hallands regemente, som det då hette, med nybyggda kaserner och kanslihus. Nu, 114 år senare och minst sex år framåt, genomförs en av de största renoveringarna i regementets historia.

Byggnaderna är i stort behov av renovering. Fortifikationsverket, det vill säga den

myndighet som äger och förvaltar alla Försvarsmaktens fastigheter och anläggningar, har lovat att värna den historiska miljön. Samtidigt kommer de nyrenoverade byggnaderna att uppfylla alla de senaste kraven på boende- och arbetsmiljö. Tekniska installationer byts ut så att de blir mer energieffektiva i drift.

På grund av moderna krav på ventilation har antalet rekryter per logement dragits ner under senare år. Detta kommer efter renoveringen åter att kunna ökas, till 16 per logement. Även hygienutrymmena får en välbehövlig översyn.

Här visas de omfattande gräv- och anläggningsarbeten för rörledningar och elektriska ledningar som inleddes under våren/sommaren 2021.

FOTO: ARTIKELFÖRFATTAREN

Ett exempel från ett annat projekt på hur en modul kan se ut utvändigt.

Renoveringen inleds med kasern III inklusive vaktlokalen under 2022 och 2023, och återflytten beräknas ske kring årsskiftet 2023/2024. Därefter inleds renoveringsarbetet i kasern I, vilket beräknas vara klart sommaren/hösten 2025. Näst på tur renoveras kasern II och den beräknas vara klar våren 2027.

Till sist skall byggnad IV (kanslihuset) renoveras, innan de tillfälliga modulerna på kaserngården rivs och kaserngården återställs, i bästa fall under hösten 2028.

FOTO: ARTIKELFÖRFATTAREN

Från uppbyggandet av modulerna.

Carl Sjöstrand
Presschef Lv 6

FOTO: LARS AHLBERG

Modulbygget som det såg ut vid juletid 2021.

SAMTLIGA ARTIKELFOTON: JOHAN WALLEFORS

Maskinarbete. I bakgrunden regementets kaserner.

Multisportarenan – Maskingruppen arena

På gräsytan utanför nuvarande soldathemmet, tidigare marketenteri och kadettmäss samt underofficers- och underbefälmäss, har det under året byggts en multisportplan.

Denna plan mäter 10 x 20 meter och är en konstgräsplan som medger möjlighet att spela volleyboll, fotboll, minitenis, basket och handboll, eller genomföra fysisk fostran enligt eget tycke. Utöver detta sattes det upp två betongbord för ”pingis” samt bordsfotboll.

Bakgrunden till bygget är att det finns ett forum på Lv 6 som kallas Fritid i försvaret. Här tas det upp förslag och idéer från soldater samt anställd personal i syfte att skapa goda förutsättningar för soldaten att trivas även utanför tjänsten. Pengarna kommer från avkastningen från Rusthållsfonden.

En av idéerna som plockades upp var möjligheten att sätta upp en basketkorg i anslut-

ning till soldathemmet. Efter en del tankearbete mynnade det ut i ett något större projekt. Halmstads soldathem sökte och fick ett rejält bidrag av Stiftelsen för kyrklig soldatverksamhet i Halmstad.

Projektet arbetsleddes av övnings- och skjutfältsavdelningen på Lv 6. ÖS-avdelningen har under många år genomfört verksamhet ihop med maskinförarna på bataljonens maskingrupp. Detta i syfte att bibehålla samt öka kompetensen hos dessa soldater, både fast anställda och ur inläggande årskull.

Ryktet nådde arméchefen, generalmajor Karl Engelbrektsson, som vid ett besök i Halmstad passade på att träffa soldater och

inspektera bygget. Generalen var mycket nöjd med arbetet som genomfördes. Det utvecklar soldaten i sin befattning samtidigt som man byggde någonting som under lång tid framöver kan nyttjas av soldaterna på regementet.

Johan Wallefors
F d officer
på Hallandsbrigaden

Trumlan som användes. En gammal klenod som tidigare använts av framlidne Karl-Erik Einerth på regementets tennisbana.

Multiarenan i färdigt skick.

Johan Wallefors i samtal med arméchefen.

Ukraina – ett fantastiskt land och en händelserik plats

I skrivande stund (november 2021) befinner jag mig i Ukraina för Försvarsmaktens räkning. Jag har arbetat här, med basering i Kiev, sedan i mars. Ett fantastiskt arbete som Swe Team Leader inom Operation Unifier.

Huvuddelen av Försvarsmaktens verksamhet i Ukraina kanaliseras genom den kanadensiska utbildningsinsatsen Operation Unifier.

Operation Unifier: Kanadas militära stöd till ukrainska försvarsmakten.

Joint Task Force – Ukraine (JTF-U): Kanadas organisation som ansvarar för träning och utveckling av Ukrainas försvars- och säkerhetsstyrkor.

Swedish Team: Hänvisar till den personal i svenska försvarsmakten som tjänstgör i Ukraina, ingående i den kanadensiska Joint Task Force – Ukraine.

AFU: Armed Forces of Ukraine.

NGU: National Guard of Ukraine.

Uppgift

Försvarsmakten skall stödja Ukraina i utvecklingen av landets säkerhetssektor. Uppdraget genomförs med ett ickestridande stöd

i syfte att bistå den ukrainska försvarssektorn med utbildning och rådgivning. Detta för att konsolidera de ukrainska säkerhetsstyrkornas förmåga att självständigt kunna hantera säkerheten i landet.

Organisation

Unifier är indelat i tre huvudutbildningsgrupper (se ruta nedan).

Att som yrkesman få arbeta i ett av världens just nu hetaste konfliktområden mellan öst och väst är både intressant och spännande. Att uppleva *Handbok stormakten 3* på riktigt är en speciell känsla. Vid något tillfälle har jag sagt till mina ukrainska kollegor: ”Er har jag haft i siktet många gånger!” – vilket har föranlett ett gott skratt!

Om jag börjar med Ukraina som land upplever jag det som fantastiskt. Inte alls så grått och trist som jag förutspådde. Visst finns det

Utbildningsgrupp/Educ. line	Uppgift/Primary task	Platser/Locations
Collective Training Advance Group (CT Advance Group, även CTAG, används)	Stöd till utbildning av Rotational Training Brigade (RTB) Mobile Training Teams (MTT)	Shirokyi-Lan (CTC-SL) Även vid andra tillfälliga platser
Individual Training Advance Group (IT) Sniper, ET, Recce, Art, Med, MP	Stöd till olika specialområden till både AFU och NGU Mobile Training Teams (MTT)	Desna, Zjytomyr, Kamjanets-Podilskyj, Zolotjiv, Starychi, Divychky, Lviv
Professional Military Education Advance Group (PME) Leadership, Officer Academies	Stöd till olika officersutbildningar för AFU och NGU	Desna, Mykolaiv, Vasytkiv, Zolotjiv, Odessa, Lviv, Charkiv

ARTIKELFOTON: ROGER DJUPSJÖ

”Salta gossar” som varit vid fronten ett par gånger, sex ringar på eldröret.

gråa ”sovjetiska” trista småstäder. Men Kiev och andra större städer är som vilka storstäder som helst i väst. Odessa, Charkiv, Lviv och Podilsk är fantastiska städer att besöka. Landsbygden från de otroligt stora fälten, jordens krökning bryter dem, till åslandskapet i öst och Karpaterna i sydväst. För att inte tala om Svarta havet med många vingårdar i söder. Jag är frälst och kommer absolut att åka hit igen som turist.

Folket och maten är också något jag kommer att ta med mig och kanske framför allt gästvänligheten.

Den gemensamma historia som vi svenskar har med Ukraina, från vikingarna till Karl XII, ger oss ett privilegium som nation. Ukrainare i allmänhet kan sin historia.

Mitt arbete innebär att jag reser runt till olika staber samt officersakademier och utbildar

i främst övningsplanering (Exercise Design). Att genomföra större övningar med målsättningar på alla nivåer har varit en generalorder här tidigare. Har sedan generalerna varit nöjda har övningen varit bra.

Även att ha ett scenario som omfattar hela landet är något nytt. Tidigare har varje övningsplats haft sitt eget scenario som bara omfattat insatta brigader.

Vi mentorer är också staber från operativtill brigadnivå. Allt från beslutsfattande till att ta vara på erfarenheter. Otroligt intressant samt en helt ny tankevärld för dem att sätta sig in i. Uppdragstaktik har inte haft något större genomslag här, förutom för mindre specialenheter.

Den pågående konflikten i Donbas och Luhansk samt det annekterade Krim sätter sina spår i vardagen. Med flera stupade och ska-

Ett tillfälle att minnas var när Ukrainas högsta berg Hoverla, 2 017 meter högt, bestogs i september. Här är artikelförfattaren Roger Djupsjö (till vänster) och sergeant Andreas Mårtensson. Två av närvarande tre svenskar. På bilden saknas tolken, löjtnant Angelica Karlsson.

dade varje vecka blir allvaret en realitet varje dag.

Hotet från öst är påtagligt men påverkar inte det civila livet utom i nämnda områden. Dock påverkar det Ukrainas möjligheter till en fredlig utveckling vilket säkert är ett huvudmål från rysk sida.

En av mina största militära upplevelser här var när jag deltog som mentor vid övningen Cossack Maze i juli. 35-40 grader varmt nere på övningsfältet Shirokyi-Lan strax norr om Mykolaiv i södra Ukraina. Att se skarpskjutning med 56:e mekaniserade brigaden, allt från artillerield, salvpjäser, Mi-24, stridsvagn T-64, T-72 samt ett ändlöst antal BMP 2 och 3 var en upplevelse. Allt skarpt i en enklare anfallsrörelse.

Bara att få se ett förstärkt pansarskyttekompani rulla förbi fick nackhåret att resa

sig, allt som hämtat ur Handbok stormakten!

Att jobba ihop med kanadensare är mycket givande. Det har gett många möjligheter till erfarenhetsutbyte samt bra kamratskap.

Min uppgift här avslutas i mars 2022. Då är planerna att fortsätta min tjänstgöring vid Högkvarteret – i planeringslaget inför övning Aurora 23. Jag ser också fram emot att förhoppningsvis en mindre enhet från Ukraina kommer att delta, då nationen är inbjuden för första gången.

Hälsningar från ett kallt Ukraina!

Major (OF-3) Roger Djupsjö
*Swedish Mission Lead/Senior Mentor/
 J5 Exercise Designing.
 Joint Task Force – Ukraine
 (Operation UNIFIER), Rotation 12
 Canadian Armed Forces*

VETERANDAGEN 2021

Den 29 maj 2021 uppmärksammades Veterandagen för att hedra de män och kvinnor som genomfört internationella insatser.

Ceremonin genomfördes vid veteranmonumentet i Norre Katts park med fanborg, kransnedläggning och en tyst minut.

Thomas Wessman, ställföreträdande chef för Halmstads garnison och Luftvärnsregementet, öppnade ceremonin med att berätta kort om Veterandagen.

– Cirka 70 000 svenskar har sedan 1953 genomfört internationell insats. För att högtidlighålla dessa veteraner genomförs Veterandagen. Vi övergår nu till kransnedläggning för att hedra veteranerna och framför allt de som betalade det yttersta priset och inte kom åter hem.

Lars Lindén, stabschef vid Militärhögskolan Halmstad, och Stefan Nordgren, förbandsförvaltare vid Försvarsmaktens tekniska skola, lade ned kransen vid minnesstenen och därefter hölls en tyst minut.

Veterandagen fick statsceremoniell status 2011 och är sedan 2018 allmän flaggdag.

Åsa Eriksson
Kommunikationschef

Soldathemmet ser fram emot fler värnpliktiga

Under året har Soldathemmets utemiljö fått sig ett lyft. En multisportarena har anlagts till kommande värnpliktskullars glädje. Även garnisonspastorns verksamhet i Soldathemmet har utökats under hösten. Trots fortsatta utmaningar i pandemins spår ser föreståndaren Annelie Svensson med tillförsikt framåt.

Under försommaren var det febril aktivitet på Soldathemmets södra och västra sida. Grävmaskin och frontlastare bröt mark för att anlägga en ny uteservering med möjlighet till grill och gemenskap i ett mysigt och inramat solläge.

På västra sidan skapades en multiarena (se annan artikel) med en fin grässlånt som kommer att bli en avslappnande läktarplats med härligt häng för bland annat spännande volleyboll- och fotbollsdrabbningar. Projektet möjliggjordes genom bidrag från Stiftelsen för kyrklig soldatverksamhet och Försvarsmakten, som utförde allt anläggningsarbete

Myskväll med värnpliktiga på nya uteplatsen. med sin maskingrupp under ledning av Johan Wallefors.

FOTO: ANNELIE SVENSSON

Tjejkväll på soldathemmet.

FOTO: ANNELIE SVENSSON

FOTO: JESSICA KRANTZ

Bygglaget, flankerat av regementschefen Mikael Beck och byggleddaren Johan Wallefors. Framför dem Annelie Svensson, Soldathemmets verksamhetschef, som i sin hand håller en coin (medalj) som av arméchefen utdelas för goda idéer.

– Vi är verkligen glada för vår nya uteplats och arenan där vi kan samla både värnpliktiga, soldater och veteraner för olika event framöver. Vi har redan hunnit med ett flertal grillaftnar (se annan artikel) och även andra aktiviteter under hösten. Fint av Lv 6 och stiftelsen att göra detta möjligt, säger Annelie Svensson.

Soldatmässen, som ligger i samma byggnad som Soldathemmet, har fått en ansiktslyftning i form av nymålade väggar och ljudplattor i taket för bättre akustik.

Under året har kapellet på andra våningen iordningsställt med hjälp av ovan nämnda stiftelse samt bidrag från Halmstads församling. Sedan september firas veckovis en enkel gudstjänst under ledning av garnisonspastorn.

Soldathemmet har ambitionen att ge den värnpliktige en hemlik miljö i en kravlös atmosfär. Alla strävar efter att kunna mötas på lika villkor och med den hjärtliga omtanken som signum.

Jonas Hagård
Garnisonspastor

Annelie Svensson
Verksamhetschef
Halmstads Soldathem

Grillafton på Soldathemmet

Onsdagen den 8 september 2021 hade ett 30-tal medlemmar hörsammat inbjudan till en grillafton på Soldathemmet i Halmstad.

Kvällens väder var perfekt för grillning. Våra grillmästare, Lars Ahlberg och Lars Folkeson, fick fyr i grillarna och strax osade hela regementsområdet av en underbar grilldoft.

Personalen i köket på Soldathemmet hade bland annat fixat en otroligt god potatissallad och lite andra tillbehör.

Under tiden som grillarna arbetade var det tillfälle för mingel och många glada återseenden. Gamla historier kom åter i rampljuset. Otroligt vad tiden går fort när man har roligt.

Besökarna kunde också ta del av hur fint man har ordnat det med grillplats, utemöbler och en plan för olika idrottsliga aktiviteter.

Ett stort tack till våra grillmästare och personalen på Soldathemmet för en fantastisk trevlig grillkväll!

Torbjörn Malmkvist

Vad har skrivits om vårt regemente genom åren?

Mycket har säkert skrivits om vårt regemente i ett antal böcker och artiklar. Men vad har givits ut i bokform eller i mindre sammanställningar?

Här nedan sammanfattas – vad jag känner till – de böcker och skrifter som utkommit.

Vår ”bibel” är *Anteckningar om Kungl Hallands regemente (f d Västgötadals) åren 1625–1910*. Man kan undra varför man inte tog med året 1624, då regementet grundades. Boken utgavs 1911.

Denna tegelsten om 806 sidor beskrivs av författaren som anteckningar. För de flesta är anteckningar endast några nedtecknade sidor.

Författaren Arvid Noreen verkade vid Västgötadals regemente och Kungl Hallands regemente under åren 1880 till 1910, för att därefter övergå i regementets reserv. Han måste ha ägnat åtskillig tid vid krigsarkivet för att kunna fylla dessa 806 sidor.

I de första knappt 200 sidorna beskrivs Västgötadals regementes historia. I resterande cirka 600 sidor beskriver han regementschefer, officerare och till viss del även civilanställd personal. Bland beskrivna regementschefer och officerare finns många intressanta och roliga historier. En av de mer fascinerande personligheterna är generallöjtnant Karl Axel Löwenhielm. (Jag ber att få återkomma med artikel om denne officer.)

Nästa historiebok är *Kungl Hallands regemente – Historia 1624–1961*, om 430 sidor som utgavs 1964.

Omslaget är utfört av Waldemar Lorentzon, en av de sex i Halmstadgruppen.

Boken är ej skriven i kronologisk ordning utan tar upp ett stort antal olika ämnen om vårt regemente i fred och krig, i helg och

söcken. Huvudförfattarna är Christer Lilliehöök, Gustav Berggren och Eric Hägge.

Gustav Berggren gav med anledning av regementets 300-årsjubileum ut en minneskrift över Kungl Hallands regemente om 90 sidor, i huvudsak ett sammandrag av Arvid Noreens mastodontverk beskrivet ovan.

Med anledning av regementets nedläggning 2000 väcktes tanken att skriva regementets sista historia. Som efterföljare till tidigare historieböcker blev rubriken givetvis *Kungl Hallands regementes historia 1962–2000*. Redaktionskommittén bestod av Lars Ahl-

berg, Bertil Hansson, Ann-Cristie Brorsson, Lars Arne Karlsson och undertecknad.

Lars Ahlberg med ett antal skrivna örlogsböcker bakom sig tog ett fast tag om ledartröjan. Resultatet blev en bok med ett antal huvudrubriker såsom förbandet och bygden, regements- och brigadchefer, fred och krig, hemvärn och frivilligorganisationer, utbildning, utlandstjänst, idrottshistoria med mera.

Ett stort antal medförfattare, knutna till regementet, har bidragit med intressanta kapitel. Boken omfattar 375 sidor med tillhörande kartunderlag och gavs ut i Hallands regementets och Hallandsbrigadens kamratförenings regi 2004.

Biografiska uppgifter

Ett flertal publikationer med biografiska uppgifter har givits ut, många i anslutning till skriven regementshistoria. Den äldsta är Arvid Noreens bok om regementsanställda, beskriven ovan.

Nästa stora verk om befäl, alla kategorier, inklusive volontärer och vissa civilanställda, beskrivs i *Kungl Hallands Regemente 1902–1974 – Biografiska uppgifter*. Varje år är kompletterat med tidstypisk bild och tillhörande text (inte alltid kopplad till bilden) om en händelse just det året. Boken omfattar 510 sidor. Som avslutning på dessa sidor beskrivs släkten von Mentzer, vars ättlingar i sju generationer, i rakt nedstigande led, tjänade vid regementet och dess föregångare.

Efterföljare till ovanstående biografiska uppgifter är *Kungl Hallands Regemente 1974–1983 – Biografiska uppgifter*. Den är skriven med samma upplägg som sin föregångare, om än inte med lika omfattande personuppgifter.

Utgivare är regementets historiekommitté och författarna är Bo Westman, Carl-Gustaf Bergenstråhle, Karl-Gustav Ekström och Henric Jönsson. Boken gavs ut 1985.

Nästa biografi är regementets sista och benämns *Hallands regemente och Hallandsbrigaden – Biografiska uppgifter 1974–2000*. Huvudförfattare är Anders Sträng och Ann-Cristie Brorsson med stöd av Lars Grahn och Sven Jägervall. Varje år har kommenterats med några särskilda händelser och omfattar 179 sidor. Den är kompletterad med ett nytryck av tidigare biografiska uppgifter 1974–1983 i slutet av boken.

Övrig litteratur

I slutet av förra seklet var jag hemma hos industrimannen, författaren, bibliofilen och reservofficeren vid vårt regemente, Eric Rasmusson. Vid detta tillfälle nämnde jag i förbigående, att regementskasernerna fyller 100 år 2007. ”Då skall vi skriva en bok om detta” sade han mycket övertygande. Hoppsan! Här blir det arbete. Uppgiften var nog enklare för honom, med ett antal författade böcker i bagaget, än för oss andra.

En arbetsgrupp bildades och bestod utöver Eric av Lars Ahlberg, Bengt Ekberg, Bertil Hansson, Gunnar Ohlsén och Anders Sträng, samt den duktige fotografen Patrik Leonardsson. En ledstjärna vid framtagandet var, att den skulle vara läst även för icke militärer. Eric med sin skarpa och stilistiska penna omformade övrigas alster till skön läsning. Stort tack, Eric och övriga medförfattare, för boken *Kasernerna på Galgerget 100 år*.

Lv 6 köper boken av vår kamratförening för att ha som gåva till välförtjänta mottagare.

Vi får nu leva med tanken att någon ny bok om vårt kära regemente nog inte skrivs mer.

Gunnar Ohlsén

F d officer
vid I 16 och IB 16

Jullunchen 2021

Äntligen kunde vi träffas igen! Vi var 58 deltagare som med glädje inledde med glögg och mingel på mässen. Sedan samling med mycket mat och dryck. Våldigt trevligt.

Därefter lotteri med priser från Göran Lundahl, Olanders blommor, Per Ola Ulvenblad och Conny Benjaminsson. Kamratföreningen bidrog som vanligt med biobiljetter. Efter detta åkte vissa hem och andra körde efterfest. Tradition!

Bo Westman

SAMTLIGA FOTON: BO WESTMAN

Nytt från SMKR

Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund har genomlevt pandemin med restriktioner likt många andra. Vi har blivit duktiga på att använda de digitala möjligheter som i dag finns.

Dock har vi efter sommaren öppnat för fysiska styrelsemöten. Glädjande nog har sju av SMKR:s åtta regioner haft sina höstmöten fysiskt under två dagar, där huvudämnet i år varit "Folkförankring och försvarsvilja". Ett projekt där många aktörer är inblandade och förband runt om i Sverige har en ledande roll.

Det är med personlig glädje dessa regionala möten har grundlagts och numera är institutionaliserade. Jag var först med att kalla till regionmöte 2015 på försök. Detta "arv" överlämnar jag efter åtta år i SMKR:s styrelse till min efterträdare Torbjörn Malmkvist (vår sekreterare), som med energi kommer att utveckla mötena än bättre.

I vår genomförs "representantskapsmöte" (årsmöte för två år) den 29–30 mars ombord

på Silja Lines färja tur och retur Åbo. I början av sommaren, den 15–19 juni, äger möte med kamratföreningar från de nordiska länderna (utom Island) rum på Pansarbrigaden i Tavastehus.

Under mina åtta år i SMKR:s styrelse har jag sett hur vår ordförande Anders Emanuelson med fast hand och hjälp har strukturerat organisationen. Han har med klara spelregler gentemot HKV, och fasta regionala möten, knutit samtliga kamratföreningar till ett värdförband med överenskommelser (några få saknas dock) om ömsesidiga bistånd.

Ett stort tack för de åtta åren och det goda kamratskap som finns bland styrelsemedlemmarna!

Gunnar Ohlsén

Anekdoter från förr...

Varför "Triss" fick nytt tillnamn

Det hände sig på den tiden då vi fortfarande förflyttades medelst traktorer.

Motorförrådet fick en utlämningsorder till annan myndighet på tio trosskärror (för den icke invidige är trosskärra en liten en som drogs efter kokkärran).

Tio kärror samlades in, lämnades till Miloverkstad för reparation, smörjning och dylikt. Därefter till måleriet. Så kom de ut, i skick som nya. Detta var på en fredag så de ställdes upp för borttransport på måndagen.

Döm om vår förvåning då vi på måndagen konstaterade att endast nio kärror stod att finna. Hade en blivit stulen? Näväl, nio skickades – bättre än inga alls.

Senare på dagen fick mysteriet sin förklaring. Ingemar "Triss" Johansson kom in och förklarade att under helgens övning hade kompaniets trosskärra gått sönder. Han fick i uppgift att lösa problemet. In till regementet och upptäcker tio utmärkta kärror. Greppar en och ut i skogen igen, glad och tillfreds. Beröm från befälen.

Men för motorförrådets personal var "Triss" från den dagen enbart känd som "Kärretjuven!"

Roland (Rolle) Johansson, f.d. chef motorförrådet

Veterancentrum besökte garnisonen

FOTO: BO WESTMAN

Torsdagen den 7 oktober 2021 besökte Försvarsmaktens Veterancentrum Halmstads garnison. Totalt deltog 20 personer. Vår kamratförening representerades av Johan Rydén och Bo Westman. Övriga var Lv 6, FMFS, MHS H, Flottiljområdets kamratförening, SV Veteranförbund Halland, föreståndaren för soldathemmet Annelie Svensson samt garnisonspastorn.

Inledningsvis redovisade förbanden aktuellt arbetsläge inom utlandsveteran- och anhörigarbetet med mera, samt möjligheter, utmaningar och behov. Efter fika föredrog alla övriga deltagare motsvarande frågor.

Slutligen informerade Försvarsmaktens Veterancentrum och redovisade aktuellt läge. De är placerade på Karlberg och har 16 anställda.

Veteran- och anhörignytta är prio. Veteranregistret har cirka 54 000 nu levande veteraner. Vill de ha återträff och inte kommer åt kompisarna? Meddela FM VetC så skickar de ut inbjudan.

Veterandagen påmindes om. 2022 blir speciell. SMKR får inget statsbidrag utan måste skicka fakturor på aktiviteter (köpta tjänster).

Ansvarsfrågan var uppe flera gånger. Efter insats gäller fem år men mer kan behövas.

Anhöriga måste få mer hjälp under längre tid. Afghanistans avslutning blev speciell för FM VetC men man löste det.

Lokalt: den tredje onsdagen kl 18.00 varje månad drar veteranträff i gång på Soldathemmet. Påmindes även om Veteranträffen på Ringenäs som normalt har cirka 1 000 deltagare. Behövs hjälp finns kontakter via Soldathemmet, förbanden och Individzonen.

Ny utlandsmission är på gång i Ukraina.

Tack framfördes till värdförbanden Lv 6 och FMFS för stöd till våra föreningar.

Bo Westman
F d officer vid I 16

SMKR Väst-möte i Skillingaryd

Tisdagen den 28 september samlades representanterna på officersmässen på Skillingaryds skjutfält. Vi blev till slut 19 deltagare. Nio av 26 föreningar deltog.

Vår kamratförening representerades av Torbjörn Malmkvist och Bo Westman. Gunnar Ohlsén är sedan tidigare regionansvarig.

Efter lunch inleddes allt med fördelning av dubbelrum och sängkläder, som vi själva fick bädda med.

Presentation av mötet och kommandantur följde. Sedan påbörjades en presentation av respektive kamratförening. Blev mest självpresentationer...

Vi bröt för en timmes besök på deras fina militärmuseum Miliseum (byggt 2013). Mycket bra, både vad gäller information och utställning. Fotot nedan togs utanför.

Sedan fortsatte vi med presentationer. En intressant var den som två från Älvsborgs amfibieregemente, Amf 4, i Göteborg gjorde. De berättade att regementet återuppstår 1 oktober och då blir det återinvigning. Nu blir vi ett starkare försvar!

Genomgång av SMKR:s hemsida gjordes.

Sedan blev det val av ersättare för Gunnar Ohlsén i SMKR:s styrelse och företrädare Region Väst. Till ersättare valdes Torbjörn Malmkvist från vår förening. Det blev även information om nästa års möten. Dagens möte avslutades och alla gick till rummen för att förbereda sig inför den gemensamma middagen på officersmässen. Där blev det god mat och dryck samt många snapsvisor och prat i kamratgemenskap.

På onsdagen efter frukost informerade Eric Pousar, Försvarsutbildarna, om projektet Folkförankring/Försvarsvilja, bakgrund och syfte. Det blev även grupparbeten och diskussioner. Avslutningsvis fastställdes att även våra kamratföreningar bör vara intresserade. Vår ordförande i SMKR, Anders Emanuelson, återkommer i ärendet.

Därefter avslutades de två intressanta och kamratliga dagarna med lunch på mässen.

Bo Westman

FOTO: ARTIKELFÖRFATTAREN

Manskapsknapp m/1838.

Knapp från 1830-talet.

Manskapsknapp m/1816.

Regementets uniformsknappar

Den äldsta uniformsdetaljen, som dessutom blott genomgått smärre förändringar genom åren, är uniformsknapparna. Endast Sverige och England har uniformsknappar som har sitt ursprung från 1700-talet.

Knapparna är dessutom olika till utseendet för varje regemente och truppdrag. Sveriges äldsta daterade knapp är fortifikationens med modellår 1751.

Av våra regementen hade 17 stycken ett djur som motiv på knappen. Ofta är det landskapets vapen eller del därav. Vestgötadals regemente fick sin knapp under sent 1700-tal med Västergötlands lejon som motiv. Senare har modellåret 1801 fastställts.

Två blev ett

Fram till 1800-talets mitt tillverkades uniformsknapparna av lokala "gördelmakare" men runt 1850 kom två stora tillverkare, nämligen Sporrong och M Pettersson. Båda företagen tillverkade knappar till Försvarsmakten, men 1915 köpte Sporrong Petterssons företag.

Efter 1915 har Sporrong varit huvudleverantör åt försvaret (gäller även uniformselement, gradbeteckningar, utbildningstecken med mera). Båda företagen tillverkade knap-

parna med moderna maskiner vilket gav betydligt högre kvalitet och lägre pris.

Lejonet på vår knapp har ingen beröring med Hallands landskapsvapen. Det är Västergötlands landskapsvapen som är förebild. Däremot hade Hallands bataljon (1813–1901) Hallands lejon som motiv på knappen.

Med lyft tass

Före 1900 hade lejonet på vår knapp med något enstaka undantag alla fyra tassarna i marken. Efter 1900 har lejonet en framtass upplyft. Orsaken till förändringen är okänd men kan möjligen vara att man ville ge lejonet en mer aggressiv framtoning. Förändringen sker i samband med att regementet byter namn 1901.

Före 1900 var knapparna av mässing utan ytbehandling. Knappen putsades givetvis till höglans. För att skydda uniformstyget användes "putsstickor". De användes även av soldaterna, som hade blanka mässingsknappar utan motiv.

Pettersson-tillverkad knapp från 1870-talet.

Knapp för mässuppassare, officersmässen I 16.

Sporrong-tillverkad knapp från 1800-talets mitt.

Under 1900-talet kom ett flertal ytbeläggningar till uniform m/1910, m/1923, m/1939, m/1952 och slutligen m/1960 (knapp modell 1987 är av samma utförande som modell 1960).

Likt för alla

Ursprungligen bar endast officerare regementsknappen men vid 1800-talets mitt fick även fanjunkare denna rätt. Efter 1910 bar även sergeanter regementsknappen. Vid införandet av uniform m/60 fick alla tre befälskategorier likadana knappar.

Meniga vid alla regementen hade släta mässingsknappar. Undantagen är knapp m/1816, m/1829 och m/1838 då regementsnumret fanns angivet på knappen. År 1860 återgick man dock till släta mässingsknappar, sannolikt av kostnadsskäl.

Att observera är att dessa "nummerknappar" sammanfaller med att ätten Bernadotte

övertog kungamakten. Liknande nummerknappar fanns bland annat i franska armén.

Modellåret på vår knapp är alltså 1801. Knappen fanns dock tidigare, sannolikt från 1700-talets mitt. En del andra regementen hade bevisligen egna regementsknappar vid 1700-talets mitt. Det finns gamla porträttmålningar som kan exakt dateras, där knappar kan urskiljas. Bland annat har Norra Smålands regemente kunnat göra datering av regementsknappen på detta sätt.

Bort med glittret

Omkring 1750 kom den så kallade överflödsförordningen då onödigt "glitter" på såväl militär som civil klädsel förbjöds. Från denna tid härstammar de flesta regementsknapparna. Att särskilja regementena med olika knappar ansågs tydligen inte "onödigt", medan däremot alla andra regementsåtskiljande uniformsdetaljer förbjöds.

Knapp från senare delen av 1700-talet.

Hallands bataljon m/1813 (Pettersson).

Hallands bataljon m/1813 (Sporrong).

Knapp till uniform m/10 och m/23.

Knapp till uniform m/39.

Ryggknapp till uniform m/23, bar upp det då nyinförda kopplet.

Knapp till uniform m/60 och m/87.

Knapp till uniform m/52.

Före 1900 angavs modellåret i dagligt tal med modell/ä. Senare har knapparna benämnts efter modellåret på uniformen.

"Knäpp knappen!"

Avbildningar, men dock ingen historik om knapparna, finns i arméns rullor från 1835 fram till 1920. En systematisk sammanställning har på senare år gjorts av Adam Leismark i boken "Knäpp knappen". Boken ger både historik och fotodokumentation av samtliga arméknappar genom tiderna. Det är den enda knapphistoriska bok som utgivits.

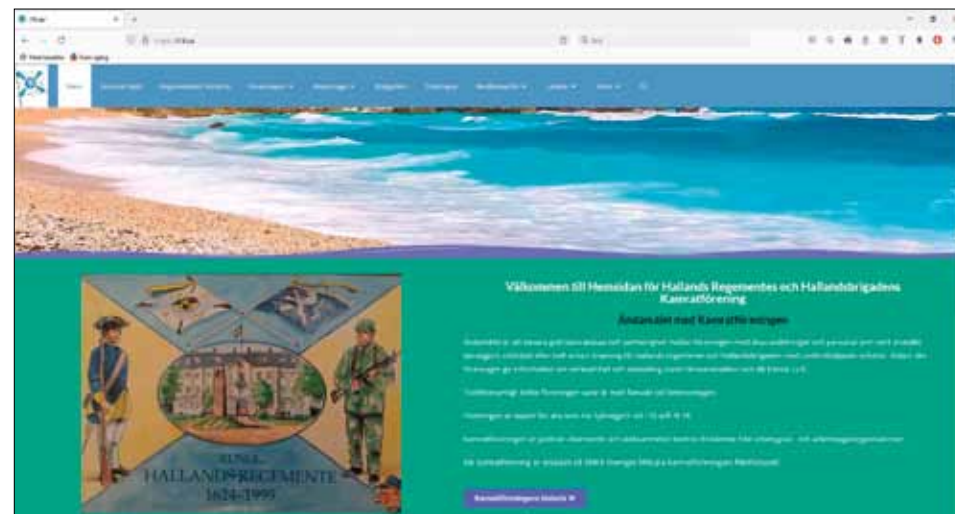

Hans Carlsson

Knappsticka, senare delen av 1800-talet.

Förändrad hemsida

Hemsidan för Hallands Regimentes och Hallandsbrigadens Kamratförening har genomgått en del förändringar.

Adressen till hemsidan är densamma som tidigare, <https://i16.se>. När du loggat in till hemsidan kommer du till en startsida som ser ut som på bilden. Högst upp har du en meny med olika flikar. Om du klickar på "Senaste Nytt" så kommer du här att kunna se kalle-

ser, inbjudningar, information från styrelsen med mera.

Du är hjärtligt välkommen med idéer om vad som ska finnas på hemsidan. Webbansvarig är undertecknad. Min e-postadress är torbjorn.malmkvist@telia.com.

Torbjörn Malmkvist

Anekdoter från förr...

Brandförsvarsövning

Olle Arnby blev fänrik vid I 16 1943 och var som ung mycket energisk. Under sin första dagofficersvecka skulle han kontrollera uppmärksamheten hos brandberedskapen.

Planen var att han skulle tända några bengaliska eldar på fönsterblecket på 4:e våning i kasern III – riktning Norra utmarken.

Sagt och gjort. Naturligtvis observerar ingen i brandberedskapen det fingerade hotet men en uppmärksam kvinna på Norra utmarken ser hotet och larmar brandkåren: "I 16 brinner!"

Epilogen på denna historia är att Olle fick betala hela utryckningen, vilket kostade honom en månadslön.

Hegardt – mer än Gyllenskalp

För många år sedan, under ett besök i en av Lunds boklädor, införskaffade jag Iwan Aminoffs "Kriget Japan-Ryssland: Illustrerade skildringar bearbetade efter rapporter från svenska militära krigskorrespondenter samt andra källor".

Serien gavs ut som lösa häften under 1905, det vill säga under det att kriget pågick, och författaren Iwan Aminoff är möjligen mer känd under pseudonymen Radscha.

I ett av häftena låg ett fotografi som någon tidigare ägare bilagt och det fotot väckte mitt intresse. På fotot syns nämligen "Den svenske militärattachén kapten Hegardt" tillsammans med ett flertal prominenta personer, av vilka kan särskilt nämnas prins Kan'in Kotohito, generalstabschefen fältmarskalk Oyama Iwao och amiralstabschefen amiral Itō Sukeyuki.

Innan vi går in på det bör det påpekas att överste Hegardt för många kanske är mest känd för att ha varit förebilden till 91:an Karlssons överste Hector Gyllenskalp, chefen för Klackamo regemente.

Peter Josias Hegardts tjänsteförteckning anger att han föddes 3 oktober 1868. Efter avlagd mogenhetsexamen (gymnasiets avgångsexamen) blev han 1887 volontär vid Bohusläns regemente. 1889 tog han officers-examen och utnämndes samma år till underlöjtnant vid samma regemente.

Hegardt placerades 1901 vid generalstaben och blev 1903 kapten. 1907 förflyttades han till Västgöta regemente och tre år senare befordrades han till major vid generalstaben. Ytterligare tre år senare blev han överstelöjtnant och 1914 förflyttades han till Hallands regemente.

Den 30 juli 1915 blev överstelöjtnant Hegardt tillförordnad chef för regementet och 31 mars 1917, som överste, regementschef.

Men hur kommer det sig att Hegardt är med på gruppfotot?

Under perioden 1 januari till 30 september 1902 vistades Hegardt i Ryssland för att med understöd av statsmedel studera ryska och den ryska militären. Efter fullgjorda studier blev han 1904 lärare i ryska språket vid

FOTO: LÄNSMUSEET GÄVLEBORG

En ung Peter Hegardt. Han föddes i Alingsås den 3 oktober 1868 och efter en lysande militär karriär – han blev generallöjtnant – avled han i Stockholm, Bromma, den 15 juni 1945.

FOTO: FÖRFATTAREN

Gruppfoto på attachéer och japanska dignitärer vid tiden för rysk-japanska kriget. I bakre ledet står kapten Peter Hegardt (nr 17). Prins Kan'in Kotohito är nr 1 (främsta ledet i mitten), fältmarskalk Oyama Iwao är nr 2 (bredvid prinsen) och amiral Itō Sukeyuki är nr 9 (främre ledet – tre från höger). I församlingen ses också marinattachén, kommandörkapten Henry Lindberg (nr 18, främre ledet – tre från vänster) och Norges kapten Oskar Nyqvist (nr 19, bakre ledet – åtta från höger).

Krigshögskolan. Det var med detta som bakgrund som han 12 februari 1904 utnämndes till militärattaché vid beskickningen i Tokyo. En händelserik tid väntade.

Vid sin ankomst till Tokyo lät Hegardt meddela att ”Antalet militärattachéer, eller officerare i öfvrigt, ... är synnerligen stort – det uppgifves 36 st. ... För samtliga har emellertid tillstånd meddelats att vid fältarmén följa operationernas gång ... Med anledning af militärattachéernas och öfvriga officerares stora antal komma de att fördelas på trenne grupper, hvilka skola följa hvar sin af de 3 arméer som äro afsedda att till en början formeras ...” Hegardt fick under över ett års tid följa den 1:a japanska fältarmén (general Kuroki Tamemoto) i Manchuriet.

Rysk-japanska kriget hade utbrutit 8 februari 1904 och skulle pågå under omkring ett och ett halvt år varefter Japan stod som segerarmad. Manchuriet är det historiska namnet på den nordöstligaste delen av Kina.

Vid Sajmatji på Liadonghalvön deltog Hegardt i ”affären vid Sajmatji” 26 juni. Alltså inte något egentligt fältslag emedan de ryska förbanden drog sig tillbaka från staden. Hegardts första strid stod i stället 17 juli vid Motienlingpasset då han fick bevittna ett ryskt försök att bryta igenom den japanska arméns förpostkedja.

Otaliga var de strider som Hegardt sedan fick möjlighet att följa. Höjdpunkterna torde ha varit slaget vid Liaoyang i augusti/september 1904, då omkring 127 000 japaner stred mot en ungefär dubbelt så stark rysk här, och slaget vid Mukden i februari/mars 1905, då en japansk styrka på närmare 300 000 man besegrade en något större rysk styrka. Vad han såg gjorde ett outplånligt intryck på honom.

Man kan med fog påstå att Hegardt vid sin återkomst till Sverige hade en, med svenska mått mätt, betydande stridserfarenhet. Senare utsågs han till förstälare i krigskonst vid

Krigsskolan. Sina intryck från kriget redovisade han i boken *Krigshistoriska exempel från kriget i Östasien 1904-1905* – sammanställda på uppdrag av krigsundervisningskommissionen – och den innehåller militära reportage blandat med bakgrunder om försörjningssituationen, värning av värnpliktiga och sociala faktorer. Tyvärr innehåller inte boken någon sammanfattning av författarens intryck.

Sina erfarenheter från rysk-japanska kriget tog Hegardt med sig under sin tid som chef för Infanteriskjutskolan på Rosersberg 1913-1915, där han gjorde ett värdefullt och pedagogiskt arbete, inte minst avseende skolans organisation.

Hegardt blev alltså chef för Kungl Hallands regemente 31 mars 1917, men trots detta tillkallades han emellanåt såsom sakkunnig i frågor angående infanteriskjutskolan. Hans tid som regementschef avslutades med en ceremoni lördagen den 12 juni 1926. I sitt avskedstal, sittandes på sin häst, sade han bland annat: ”Då jag nu efter 12 års chefskap lämnar regementet, tackar jag närvarande och frånvarande befäl och manskap, för det gemensamma arbetet och för den välvilja och förtroende, som bevisats mig.”

Men han hade även ett allvarsamt budskap till de församlade: ”Den organisation som är lika gammal som regementet, brytes ned, befälet reduceras och förbanden smälta ihop. Det kan synas hopplöst att under sådana förhållanden vinna något gott resultat. Men en sann krigare får ändå ej tröttnas, hans plikt är att alltid göra sitt bästa, och detta kan under dessa tider fordra lika mycket mod som under ofredens dagar.”

Sedan följde sedvanlig avtackning på mässarna. Som tack lovade han skänka officersmässen sitt porträtt i olja. Porträttet, signerat Hildegard Thorell, kan fortfarande beskådas på officersmässen.

FOTO: FÖRETTAREN

Den välrenommerade målaren och tecknaren Hildegard Thorell (1850–1930) målade Hegardts porträtt.

I Svenskt biografiskt lexikon skriver Erik Wikland att Hegardt ”visade en sällsynt förmåga som trupputbildare och tillämpade med stort omdöme sina erfarenheter från rysk-japanska kriget på dåtida sv förhållanden. Utbildningsarbetet borde syfta till att väcka de värnpliktigas intresse och hos dem framkalla initiativ och självverksamhet ... Till sin läggning impulsiv förleddes H understundom till överilade uttalanden, vilka ytterligare poängterades av hans ofta drastiska och ’osminkade’ uttryckssätt. H var emellertid alltid mottaglig för sakskalet och kunde slå till reträtt, utan att hans auktoritet på något sätt blev lidande ... Med sin gedigna karaktär tillvann sig H de underlydandes aktning, förtroende och respekt samt sina vänners tillgivenhet.”

I 91:an Karlsson-serien sägs Hector Gyllenskalp/Peter Hegardt ha haft ett ”hetlevrat temperament”. Wiklands beskrivning verkar tyda på det. Men, som sagt, Peter Hegardt var mycket mer än bara Hector Gyllenskalp.

Lars Ahlberg

FOTO: HALLANDS KONSTMUSEUM

Församlade attachéer med japanska värdar. Peter Hegardt sitter näst längst till höger. Omedelbart till vänster sitter den amerikanske militärattachén i Tokyo, kapten John Pershing, som senare gjorde sig ett namn under första världskriget.

Finbesök på regementet

Stundom händer det att Luftvärnsregementet får besök utöver det vanliga. Ett sådant inträffade lördagen den 5 juni 2021. Då ankom, i strålände solsken, f d kaptenen i reserven Gunnar Strandqvist till vakten i sällskap med Kerstin Björk.

Välkomstkommittén utgjordes av major Henrik Nihlén, Lv 6, Christer Kjell, ordförande i underofficersklubben, och undertecknad.

Gunnar Strandqvist har tidigare tjänstgjort på Hallands regemente och påbörjade sin karriär som volontär redan 1937. Gunnar begärde avsked 1968, då med graden förvaltare, och blev 1972 kapten i reserven.

Under sin tid på regementet var Gunnar bland annat placerad på granatkastar-, skytte- och stormpionjärförband. År 1958 befordrades han till fanjunkare och 1961 till förvaltare med ansvar för bland annat värnkanonutbildning. Även utanför yrket har Gunnar varit, och är alltjämt, mycket aktiv. Inte minst som uppskattad föreläsare.

Gunnar, för dagen i uniform, i sällskap med (från vänster) Henrik Nihlén, Kerstin Björk och Christer Kjell.

Med 103 år fyllda är Gunnar underofficersklubbens främste medlem. Eftersom han under året framförde önskemål om att få besöka regementet anordnade Henrik Nihlén ett besök som blev minnesvärt, mest förmodligen tack vare Gunnars trevliga berättelser från svunna tider. Vi som hade förmånen att få vara Gunnars "gäster" uppskattade det mycket.

103-åringen framför 103-kompaniets nya fordon.

Framför brigadens minnessten vid Gipen.

Besöket inleddes med en rundvandring på kaserngården, inramad av Gunnars historier. Turen fortsatte därefter till Gipen där Hemvärnets musikkår i Halland mötte. De var i färd med att repetera inför nationaldagen men bjöd på en särskild spelning. Färden fortsatte sedan förbi Landalassjön och sjukhuset till flaggstångshöjden, där Henrik bjöd på kaffe och tårta. Efter ytterligare några minnesvärda historier skildes vi åt vid vakten.

Lars Ahlberg
F d officer
vid Hallands regemente
och Luftvärnsregementet

Garnisonsenheten Halmstad Garnison

I juni 2019 beslutade Lv 6 ledningsgrupp att ånyo inrätta en garnisonsenhet (GarnE) vid Halmstad Garnison med start den 1 januari 2020.

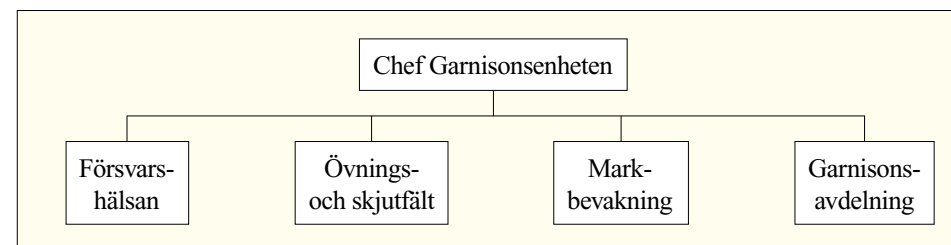
Senast det begav sig med en garnisonsenhet var fram till 2013 då den avvecklades och överfördes till regementsstaben och andra delar av garnisonen. Försvarshälsan var sedan tidigare regionaliserad och överförd till Marinbas S.

Regementsstaben, med införandeledare mj Joakim Bergqvist i spetsen, ledde arbetet med beredning och organisering. I ett första steg bildade Försvarshälsan, Övnings- och skjut-

fältsavdelningen och Markbevakning (IBSS) avdelningar under GarnE. Vidare upprättades en Garnisonsavdelning där garnisonsgemensamma funktioner såsom miljö, elsäkerhet, idrott och mobiliseringsplanering ingår.

Hur en fortsatt samordning av garnisonens verksamheter, kanske under GarnE, ska ske är inte klart, men är naturligtvis föremål för vidare beredning.

Garnisonsenheten ser i dag ut så här:

Försvarshälsan, som består av 14 medarbetare, bedriver intern företagshälsövård samt hälso- och sjukvård för värnpliktiga, kadetter och personal. Försvarshälsan genomför även undersökningar och åtgärder inför insatsutbildning mot internationell tjänst.

Övnings- och skjutfältsavdelningen, med chefen kn Johan Wallefors, består av nio medarbetare. Avdelningen ansvarar för, utvecklar och vidmakthåller övnings- och skjutfälten vid Halmstad garnison.

Markbevakningsavdelningen består av 43 medarbetare (varav 34 soldater), ansvarar för funktionen bevakning/insatsberedd skyddsstyrka (IBSS) inom garnisonens ansvarsområde. Markbevakningsavdelningen stödjer även med transportskyddsstyrka (TPSS) och militärpolisstjänst (MP) inom garnisonen.

Garnisonsavdelningen (GarnA), som består av elva medarbetare, leder och genomför mobiliseringsförberedelser omfattande planering, utbildning och övning samt ansvarar för mobiliseringsverksamheten i Halmstad garnison.

Avdelningen samordnar arbetet med yttre miljö i Halmstad garnison, ansvarar för tillståndspliktig verksamhet vad avser yttre miljö samt stödjer övriga organisationsenheter inom garnisonen med elsäkerhetsarbetet.

Vidare samordnar man självården inom garnisonen, planerar och leder genomföra-

det av idrotts- och friskvårdsverksamhet på regementet, samordnar genomförandet av garnisonsgemensam idrotts- och friskvårdsverksamhet samt ansvarar för Lv 6 interna och externa tävlingsverksamhet.

Garnisonsenheten är utspridd på flera olika platser på regementsområdet, men kommer förhoppningsvis under 2023 att kunna gruppera med huvuddelen samlad i by 26 (sjukhuset). Detta då Hallandsgruppen är planerad att flytta till by 100.

En i stort samlad gruppering i by 26 hade garnisonsenheten även då den avvecklades 2013.

Som synes har man i dag en del namn som fanns med redan på I 16/IB 16-tiden, vilket naturligtvis borgar för att enheten besitter stor rutin, kompetens och erfarenhet och därmed levererar.

Försvarsmakten tillväxer i en skala som nog ingen varit med om tidigare eller ens kunnat föreställa sig. Mer pengar tillförs Försvaret, etablering sker på nya orter, nya krigsforband tillkommer, nya kvalificerade vapensystem, fordon och annan materiel införs, nya kompetenser tillförs, byggverksamheten går för fullt och våra numerärer ökar. En tydlig fokusering på det nationella försvaret sker. Allt detta är väldigt tydligt i vår garnison och inte minst på luftvärnsregementet.

Därför torde behovet av att samordna verksamhet i garnisonen – att få ett plus ett att bli lite mer än två – att vara viktigt, om inte avgörande, för att klara de utmaningar som tillväxten genererar. I detta har, i dag och framledes, garnisonsenheten en viktig uppgift att fylla.

Peter Jakobsson
Överstelöjtnant
Planoff GarnE

50-årsjubileum med BSI:are

BSI (Befälsskola instruktörer) på Livkompaniet, som ryckte in 27 september 1971, samlades – de som kunde – 25 september 2021 på Stora torg vid Europa och tjuren, som vi gör när vi träffas numera.

Av 18 möjliga kom elva samt vår plutonchef Tyko Rös, som vi inte träffat på länge. Efter en stunds prat och inväntande av några gick vi till Harrys, tog en öl och pratade.

Sedan åter samling på Stora torg. Där tog Halmstads legendariske historiekunnige Anders Bergenek hand om oss i en och en halv timme. Det blev en mycket intressant och rolig stadsvandring med koppling till 1971. Det kom fram många trevliga minnen under vandringen.

Törstiga efter detta gick vi till Bulls ute-

plats och drack och pratade igen. Gamla foton med mera visades. Avslutningsplats blev Jarlen där god mat och dryck intogs.

Minnen kom fram igen. Vi sjöng en sång som bland andra undertecknad skrev 1972 om vår BSI. Låt nummer två som vi skulle sjunga fick strykas, eftersom andra gäster anlände till restaurangen och satt nära oss.

Efter några timmar slutades jubileumsfirandet och deltagarna drog hemåt eller till hotell. Dagen glömmes vi aldrig!

Bo Westman

FOTO: ARTIKELFÖRFATTAREN

Visste du...

...att vår kamratförening "Hallands Regementets och Hallandsbrigadens Kamratförening" i dag är fjärde störst i Sverige av nedlagda regementen!

Våra minnesmärken

Här jobbas det med minnesmärket på Gipen. Från vänster Gunnar Ohlsén, Göran Lundahl och Lars Ahlberg. Fotograf och medrengörare var Bo Westman.

Under tidig höst gav sig en rengöringspatrull av för att fräscha upp våra minnesmonument, som vi enligt avtal med den centrala organisationen SvMM (Svenska Militära Minnesmärken) är skyldiga att vårda.

Med liv och lust attackerade vi stenarna med såpa, vatten och borstar. Resultatet blev bra men inte tillräckligt bra. Nu i vår kommer därför en förnyad attack att genomföras, med förhoppningsvis bättre resultat.

Vi kommer då att med färg fylla i de minnesord som finns. Utöver detta arbetar vi fram förklarande text till minnesmärkena. Detta har

regionen förklarat sig villig att bekosta. Utgångsläget har inte varit bra, då stenarna stått för fädot i decennier, ja ett halvsekel.

Därest planerad kamratföreningsresa ej blir av, är ett alternativ en historisk resa i Halland. Vi hoppas att i så fall kunna visa upp väl rengjorda och färglagda minnesstenar.

Gunnar Ohlsén

Pandemins påverkan på värnpliktsutbildningen

Vad har officersprofessionen med covid-19 att göra? En hel del, har det visat sig! I början på 2020 kom det nyheter om att många som varit på semester i italienska alperna bar med sig covid-19-viruset hem till Sverige. De inledande diskussionerna på bataljonen omfattade främst hur vi som arbetsgivare skulle hantera de medarbetare som varit på semester.

Vilka regler skulle gälla? Kunde man tvinga någon som var frisk att stanna hemma? Vem stod för sjukpenning? Kunde de jobba hemifrån? Riktlinjer kom allt eftersom, men hur skulle de värnpliktiga hanteras? Olika förband beslutade om olika åtgärder.

Regementschefen på Lv 6 beslutade i april att de värnpliktiga skulle få begränsad rörelsefrihet fram till uttryckningen. Inga hemresor – inte röra sig fritt utanför regementet. Undantagen var att de fick gå till soldathemmet och till Lidl, samt träna på Galgberget. Detta blev en stor mental påfrestning för de värnpliktiga. Aldrig har vi sett så glada värnpliktiga som de som ryckte ut i juni 2020 efter att (som de själva uttryckte det) ha varit inlåsta i tolv veckor!

De som ryckte in sommaren och hösten 2020 visste redan vad covid innebar för samhället. Icke desto mindre var det även för dem en stor mental omställning att inte få åka hem som vanligt. Sedermera kom centrala styrningar om till exempel hur många dagar de värnpliktiga skulle vara på sina förband innan de fick åka hem. På grundutbildningsbataljonen behölls de värnpliktiga i tre–fem veckor innan de fick hemresa.

Utmaningen för oss på bataljonen blev att omhänderta det psykosociala måendet samt

att bedöma vilka övningar som skulle gå att genomföra. Även dessa värnpliktiga fick begränsningar i rörelsefriheten. Med förlängd veckotjänstgöring och enskilda ”lediga” dagar på helgerna försökte vi hålla de värnpliktiga sysselsatta och vid god psykisk hälsa. De skötte detta på ett bra sätt, även om vi gissar att det var en och annan som tog bondpermis.

Lv 6 har än så länge lyckats bra med att hålla pandemin under kontroll, detta med faciliteter som är långt ifrån anpassade för att kunna hantera de krav som en pandemi och karantänshantering kräver. Viss dispens från restriktioner tilläts för att klara av att upprätthålla utbildningen. Vi delade in hanteringen av sjuka och de med symptom i fyra ”celler”, där de olika cellerna hade olika krav.

Cell 1: Avskilja de med symptom från övriga. Dessa isolerades skyndsamt i gymnastiksalen. Förstahandsvalet var alltid att samtliga, både de med symptom och de som faktiskt testats positivt, skulle transporteras till sitt hem. Detta för att klara av belastningen om det blev ett stort utbrott.

Cell 2: Plats där de som testats positivt karantänsattes samt för de som inte kunde transporteras hem. Platsen blev fikarummet på andra våningen i spolhallen. Här kunde ”de positiva” enkelt isoleras och den daggrupp

som skapades kunde enkelt leverera mat med mera utan att själva utsättas för någon risk.

Cell 3: Där hanterade vi de som inte var utsatta för covid-19, exempelvis de med symptom men som testats negativt. De kunde inte stanna kvar i gymnastiksalen då det fanns risk att utsättas för någon som faktiskt var sjuk. Platsen utgjordes av de ordinarie sjuklogementen i kasernerna.

Cell 4: Kom till när vi börjat få positiva fall och personal varit i närheten av den som testats positivt. En hårdare karantän med egna toaletter och egna duschar i upp till sju dygn. Platserna varierade. Först en hel kasernvåning, därefter en byggnad i kadettbyn. När vi inte kunde använda den längre återgick vi till karantänsvåning på kasern. Första alternativet var alltid att skicka hem personalen.

Dessa celler var för att kunna hantera utbrotten fram till dess vi lyckats transportera

hem huvuddelen av personalen med symptom eller positiva tester.

Allt eftersom befolkningen i landet blev mer och mer vaccinerad blev rekommendationerna svårare att följa för den typ av inrättning och verksamhet som Försvarsmakten bedriver. Vi är ofta tillsammans på trånga ytor, med stora svårigheter att upprätthålla god hygien. Vi har ordergivningar i fält där vi samlas på små ytor för att därefter återgå till egen enhet.

Vi gjorde så gott vi kunde för att hantera pandemin och samtidigt utbilda krigsförband. När landets och de värnpliktigas vaccineringsgrad blev hög valde vi att återgå till normala sjukrutiner, dock med högre grad av hygien samt fortsatt social distansering.

Att bedöma om någon hade covidsymptom var svårt men tillsammans med försvarshälsan har vi försökt balansera åtgärder för

minskad smittspridning gentemot vår uppgift att utbilda krigsförband. Balansen blev som mest tydlig när mer än två plutoner fick sjukskrivas i hemmet samtidigt som vi skulle gå ut på bataljonsövning våren 2021. Även slutövningen drabbades av plutoner som inte kunde deltaga fullt ut. Dock har Lv 6 klarat sig bra från utbrott. Det är i stort sett mellan enskilda individer eller enskilda logement som smittan har spridit sig, men med snabba beslut om isolering har smittan hållits i schack – vad vi vet.

Vi hade dagliga rapporter angående covidrelaterade fall. En del byråkratiska problem löstes efter hand. Hur genomföra rapporteringen utan att skapa ett medicinskt register? Hur kontrollera vilka som vaccinerats när frågan knappt fick ställas och inget svar krävas? Vi löste situationen med de medel vi hade och på bästa sätt efter förmåga. Vi tog en del risker och chanser men slutprodukten blev godtagbar.

Det sägs ju att ”inget ont som inte har någont gott med sig”. Vi kopplar detta till de inledande orden om officersprofessionen. Som officer utbildas vi att agera mot en oberäknelig

motståndare, vi skall hantera risker och vi skall fatta beslut på osäkert underlag.

En mer oberäknelig och osynlig motståndare än covid-19 får vi nog leta efter. Hur vet man vilka risker som är värda att ta när motståndaren är osynlig? Ett mer osäkert underlag än det vi levt med är svårt att finna i fredstid. Vi har fattat snabba beslut kopplade till risker, på osäkert underlag, många gånger sedan våren 2020. Besluten har dock alltid föregåtts av beredningar där vi lutat oss tillbaka mot den utbildning vi fått i Försvarsmakten.

PUT – planering under tidspress – fungerar bra även när motståndaren är ett virus. Dessa erfarenheter rörande en oberäknelig motståndare, risker och osäkert underlag, är något som vi skall ta med oss.

Pandemin är *inte* över och vi fortsätter att balansera riskerna för smittspridning kontra att utbilda krigsförband. För kullen som ryckte in sommaren/hösten 2021 är restriktionerna inte lika hårda men vi har alltså förlängda perioder före hemresa – en central styrning. Efter årsskiftet planerar vi att återgå till vanlig rytm. När vi skriver denna text (november 2021) ökar dock smittan i samhället.

FOTO: ANDERS FALL

Närkampsträning var något som helt ställdes in under covid.

Henrik Mårtensson
Kapten, covid-officer på grundutbildningsbataljonen

Sofia Westermark
Överstelöjtnant, chef grundutbildningsbataljonen

Året 2021 vid Luftvärnsregementet

Så här, under de sista dagarna av 2021, är det ett bra tillfälle att summera vad som har skett under 365 dagar (355 dagar när detta skrivs). Att undvika att skriva om covid-19 och dess verkningar går förstås inte att göra.

Vid Lv 6 har vi hanterat covid-19 på ett bra sätt. Trots de restriktioner som har funnits har verksamheten kunnat fortgå på ett bra sätt, och alla prioriterade uppgifter har lösts. Efter sommaren har vi alla börjat kunna leva ett mer normalt liv både privat och yrkesmässigt. Om inte annat märks det på att resandet har börjat igen.

Det är en hel del verksamheter som har hämtats igen under andra halvåret 2021. Nya steg inom tillväxt av Försvarsmakten har tagits då vi har kunnat mötas igen och återtagit utveckling av krigsförband och -förmågor.

Under årets sista månad har smittspridningen ökat och restriktioner som vi känner igen har återinförts. Att spekulera i hur stor den här vågen är, och hur länge den pågår, är meningslöst. Förhoppningsvis kommer den inte att vara lika påtaglig som de tidigare, eftersom så många har vaccinerat sig.

Utbildningsåret 20/21 har fortlöpt relativt normalt. De utmaningar som har funnits har alla medarbetare vid bataljonerna, både den stående och grundutbildningsbataljonen, löst på ett mycket bra sätt. Kompani- och bataljonsövningar har genomförts, och årets slutövning tillsammans med F 7 i Sätånäs var och är ett kvitto på att regementet börjar återta den förmåga som krävs när Försvarsmakten skall växa.

Knappt hade årskullen muckat på fredagen i vecka 24 förrän – för första gången på över tio år – cirka 30 KB-elever stod beredda att rycka in tre dagar senare. Med inryckning veckorna 30 och 38 är årets utbildningsom-

gång cirka 350 värnpliktiga. Nu kommer vi framgent att utbilda värnpliktiga hela året. Det blir dubbla utbildningsomgångar under somrarna, då även kadettskola genomförs.

Inom personalområdet växer regementet. Vi anställer nya civila medarbetare. Under det senaste året har vi tagit emot nästan 60 nya yrkesofficerare, både specialistofficerare och officerare. Det krävs att Lv 6 växer och ökar sin personal eftersom tillväxten i form av brigadluftvärnsförband, ombeväpning av luftvärnsbataljonerna och uppbyggnaden av Lv 6 och Halmstad garnison medför att vi behöver växa.

I början av sommaren landade det första av ett antal C 17-plan med de första leveranserna av Patriot. I och med det blev den pågående ombeväpningen än mer påtaglig. Under sommaren och hösten har all materiel gått igenom och kontrollerats, så att den uppfyller de krav som Sverige har ställt.

Därefter har utbildning på den nya materielen påbörjats och kommer att fortgå under första halvåret 2022. Dock genomför de värnpliktiga ingen utbildning på Patriot, eftersom det endast är fast anställd personal som hanterar luftvärnssystemet.

Den 18 november överlämnades Patriot till Försvarsmakten från FMV under överinseende av försvarsministern, arméchefen och flygvapenchefen, för att nämna några av den stora dagens gäster. Att överlämningen genomfördes på ett bra sätt, kan intygas av de sju (!) chefer för Lv 6 som närvarade under ceremonin.

FOTO: ARTIKELFÖRETAGAREN

Inte mindre än sju av Lv 6 regementschefer samlades i samband med överlämnandet av Patriot i november 2021. Från vänster: Leif Gunnerhell (1992-1993), Göran Lindqvist (1998-2000), Göran Wahlqvist (2005-2007), Lennart Klevenparr (2007-2012), Stefan Jönsson (2012-2015), Anders Svensson (2015-2020) och nuvarande chefen Mikael Beck (2020-)

Ceremonin är dock inte det enda som genomförts med Patriot. Under december har Försvarsmakten deklarerat initial operativ förmåga med Patriot.

Ytterligare ett tecken på att Försvarsmakten och Lv 6 växer, och kommer att fortsätta växa, kan ses på kaserngården. Hela delen norr om minnesstenen upptas av tillfälliga byggnader.

Under 2022 påbörjas den efterlängtda ROT-renoveringen av kasernerna. Under några år renoveras de tre kasernerna och kanslihuset under ett år i taget. De tillfälliga byggnaderna används av den fast anställda

personalen som kontor och omklädning. Därefter har regementet möjlighet att ta emot cirka 700 värnpliktiga.

Även om 2022 har hunnit gå ett tag när du läser detta, så hoppas jag att du har haft härliga helger och en bra start på det nya året.

Thomas Wessman
Ställföreträdande
regementschef

FN-dagen firas över hela världen

FN-dagen, som firas årligen, är en dag där vi högtidlighåller grundandet av Förenta Nationerna och dess stadgar, som trädde i kraft 24 oktober för 76 år sedan.

Och även om solen lyste med sin frånvaro just denna dag gav höstlovens vackra färger en stämningsfull inramning åt årets FN-firande i Halmstad.

Med hänsyn till pandemin och de restriktioner som legat tungt över större delen av 2021 blev det även i år en mindre men värdig ceremoni i Norre Katts park. Tillsammans med representanter från Lv 6, FMST och Hemvärnet genomförde Militärhögskolan Halmstad en kransnedläggning vid minnesstenen ”I fredens tjänst”.

Militärhögskolan Halmstads chef, Fredrik Zetterberg, höll ett kort anförande där han bland annat framhöll FN:s viktiga arbete.

– Trots olikheter och meningsskiljaktigheter har samtliga medlemsländer enats om att utrota extrem fattigdom, att minska ojämlikhet och orättvisor i världen och att lösa klimatkrisen fram till 2030. Det illustrerar FN:s unika roll för global utveckling, sade han.

Ända sedan förbundet grundades deltar Sverige i FN-beslutade insatser på många olika håll i världen – riskfyllda uppdrag i krigs- och konflikthärjade områden där lyckliga slut inte kan garanteras.

Hittills har ett 80-tal svenskar stupat eller omkommit i internationell tjänstgöring under FN:s flagg. De hedrades efter kransnedläggningen med en tyst minut innan ceremonin i parken nådde sitt slut.

Ceremonin direktsändes på Militärhögskolan Halmstads Facebook-sida. Den finns även tillgänglig för tittande i efterhand.

Sofia Svensson
Militärhögskolan
Halmstad

FOTO: ANNA ELDHOLM/FÖRSVARSMAKTEN

Grattis – du är en av de som överlevde!

Till alla som överlevde 70-, 80- och 90-talet i Försvarsmakten

Först överlevde vi utbildning genomförd av (GBO-) befäl som inte kunde stava till statskunskap, var helt ointresserade av akademiska poäng och som ännu inte kände till uttrycket värdegrund.

Vi fick skjuta, spränga, bada och en hel massa annat under våra befäls vakande ögon, trots att de saknade alla typer av certifiering.

Vi övade dygnet runt, i dager och mörker, på militär- och civilmark. Under övningar var vi övade alltid i majoritet medan förbandsinstruktörerna var ett fåtal. Allt detta skedde utan att vi behövde spärra av övningsområden, inga FPC, MPC eller FCC som resulterade i övningsorder och riskanalyser på flera centimeter som alla bör läsa före övning.

Under övningar levde vi på utgångna helkonserver, korv, vita bönor, kyckling med mera från mobförråden. Låt oss inte glömma leverpastejen med mariekex. Maten värmdes på avgasröret/gasturbinens utsläpp och äts i snuskburken eller grupputspisning direkt från ”elefantkondomen”. Ingen dog av det.

Under övningar levde vi på utgångna helkonserver, korv, vita bönor, kyckling med mera från mobförråden. Låt oss inte glömma leverpastejen med mariekex. Maten värmdes på avgasröret/gasturbinens utsläpp och äts i snuskburken eller grupputspisning direkt från ”elefantkondomen”. Ingen dog av det.

FOTO: ARKIV

I bataljonsstaben under övning ”Najaden” den 24 april 1996. Major Lars Nielsen (närmast) diskuterar läget med major Anders Johansson (böjd över kartan) och löjtnant Mikael Larsson (längst upp till höger).

FOTO: OTTO NILSSON

”Anfall! Anfall!”

Vi placerades i stora logement som saknade certifierad ventilation. Kaffekokare, mikrovågsugnar och kyl/frys lyste med sin frånvaro. Våra sänglampor lyste trots att elsäkerhetskontroller inte var beordrade ännu. Å andra sidan fanns det inga brandfilter eller plutonsapotek heller.

Alla hjälptes åt att städa alla utrymmen, inklusive fönsterputsning. Den städmateriel som fanns i skåpet nyttjades med glädje och det utan att det fanns pärmar med kemikalieförteckningar. På fredagen fixades runt kasernen så att kaserngården såg värdad ut. När det blev dags för kamouflagemålning av fordon fick vi först tvätta med diverse okända medel för att därefter måla med färger med hög blyhalt. Allt detta utan att vi blev sämre soldater.

Varje torsdagskväll och fredag förmiddag värdades all materiel vilket medförde att doften av vapenfett, MP-fett och rengöringsmedel var tydlig vid permissionsuppställningen.

Årligen i april/maj var det storövningar där samtliga arméförband deltog på samma plats. Brigadanfall, tre pansarbataljoner med mera på Revingehed med reducerad pansarvärnsbataljon som B-styrka. I augusti/september var det KFÖ pansarbataljon och ett antal lokalskyttebataljoner samtidigt som grundutbildningen var i full gång. Allt fördelades – officerare, lokaler, materiel och övningsteräng – utan att vi drabbades av stress och utbrändhet.

Detta för att vi visste att allt handlade om att stänga kranen. En uppgift som krävde ansvar och hög grad av samarbete av både enskilda och regementen.

Befälsutbildningen prioriterade trupputbildning, truppföring och därtill hörande ledarskap. Ledord var Visa, Instruera, Öva, Öva, Öva, Pröva. Befälen såg det som helt naturligt att kontrollera, rätta till och vid behov utöva ledarskap. Kontroll var ett sätt att visa att man brydde sig.

Visst hände det att man övade där man inte fick, att någon föll från fordon och bröt armar, slog ut tänder med vapnet. Inte blev någon stämd eller anmäld för det. Man fick det som var värre, en riktig utskällning och kamratliga glirningar på mässen.

Tanken att våra chefer skulle stå på vår sida om vi bröt mot styrande bestämmelser fanns inte. Våra chefer var ju regementschefens långa arm.

Alla fick inte möjligheten att bli placerade i kompaniledningar eller bataljonsledningar. De som inte blev uttagna stannade kvar och fick lära sig att handskas med besvikelsen – otroligt eller hur!?

Vi hade inte 150 tv-kanaler, sociala medier, datorer, internet eller mobiltelefoner. Vi hade personliga kontakter på mässar, matsalar, fester i arbetslag. Vi hade inte all information men hade så stort förtroende för chefer och medarbetare att vi var lugna ändå.

Alla fick inte vara med på alla möten. Men de med rätt kompetens fanns alltid med och övriga följde deras beslut utan en massa gnäll. Styrningarna delgavs ofta som korta handskrivna ordrar med syfte att få bra verksamhet. Det var ingen karriärshandling med

syfte att visa hur mycket jag kan producera.

Vi hade inget PRIO-system som styrde vad vi fick och kunde åstadkomma i organisations- och bemanningsarbete. Vi hade regementschefer som själva hade ansvaret att organisera regementet efter dess verksamhet och behov.

Vi hade lyckan att leva under devisen ”En uppgift – en chef”. Regementschefen var chef och styrde över allt på regementet. Han hade pengapåsen, byggnaderna, materielen, övningsterängen och personalen. Detta möjliggjorde prioriteringar som gav rätt kvalitet och en kostnadseffektiv produktion.

Försvarsmaktens senaste 50 år har varit en explosion av förändringar och nya idéer. Vi har haft invasionsförsvar, nätverksbaserat försvar, en försvarsmakt som var helt inriktad på internationella insatser. Vi hade frihet, misslyckanden, framgång och ansvar och vi har lärt oss att ta allt detta!

Om du är en av dem: GRATTIS!

Tomas Kryhl
Överstelöjtnant
Chef UtbstödE

Artikeln var införd i Officerstidningen 6/2016.

Anekdoter från förr...

Personalfest

Under 70- och 80-talen firades årets nyblivna pensionärer av på personalfest. Året då ”Stockis” gick var inget undantag.

Historierna som drogs var många, både från Eriks deltagande i finska vinterkriget och från tjänstgöringen på Jägarskolan där han bland annat hade ätit vickning bestående av fisk från det sönderslagna akvariet. Framåt natten kroknade även Erik och det var dags för hemtransport. När frun öppnade för transportörerna frågade hon lite ängsligt:

- Hur är det med Erik?
- Jaa, han är i alla fall med...
- Ja, jag tänkte väl det.
- Skall vi bära in honom i sovrummet?
- Nej, det gör ni inte, jag bäddar åt honom i hallen.

SM i militär femkamp avgjort

Den 5–6 juli 2021 avgjordes SM i militär femkamp vid Halmstads garnison. Tjugo tävlande deltog, varav elva gjorde upp om SM-medaljerna. Övriga deltagare kom från Danmark och tävlade i öppen klass.

SM-tävlingen var planerad att genomföras som en förövning till VM i militär femkamp som skulle ha arrangerats av garnisonen i augusti 2021. VM ställdes in men tävlingsledare Jesper Lindberg var glad att SM kunde genomföras.

– Det har gått jättebra och vi har lärt oss massor. Det är egentligen första gången vi arrangerar en tävling i det här formatet. Det finns alltid småjusteringar att lära sig till nästa gång, sade han.

Det rädde mycket bra stämning bland de svenska och danska deltagarna. Alla hejade på alla och de danska pristagarna var mycket

nöjda med att också få ta emot en badhandduk i de blågula färgerna.

– Nej, hvad lækkert! utbrast den danske segraren Jonas Lemvig om sin badhandduk.

Det fanns också tid att skämta med varandra.

– Du vet väl att vi lägger till två minuter extra på alla danska deltagare, sade funktionären Patrik Rang med ett leende till en av de danska deltagarna som ville kontrollera sin sluttid efter löpningen.

Segrade i damklassen i SM gjorde Siri Englund och i herrklassen vann Daniel Karlsson.

Elin Strömblad (närmast kameran) och Siri Englund, svensk mästare, båda landslagskvinnor i militär femkamp.

Luftvärnsregementets deltagare Joel Åberg tog medalj i juniorklassen, och i klassen master gick medaljen till Sven Lindberg som gjorde sitt 37:e SM. Jonas Lemvig som segrade i den öppna herrklassen slog även banrekord på hinderbanan (2:27,7). I den öppna damklassen segrade Juliane Hvid.

I militär femkamp ingår grenarna skytte, hinderbana, handgranatkastning, hindersimning och löpning.

Joel Åberg som till vardags arbetar som belyningsradarsoldat på 103-kompaniet slog under söndagens SM-tävling i hinderbana svenskt juniorrekord. Hinderbana är också den gren inom militär femkamp som han tycker är roligast.

– Det är höga hopp och tekniska hinder. Det ser utmanande ut och det är det också, sade han.

Militär femkamp blev han introducerad i när han anställdes som soldat på Lv 6.

– Jag kände att jag hade hittat min grej.

Sporten är anpassad för att göra dig till en så bra soldat som möjligt och den funkar bra att kombinera med att vara anställd, sade Joel Åberg.

Jessica Krantz
Kommunikationschef Lv 6

Tillägg av redaktionen

Dagen före tävlingen avgjordes SM på hinderbana med cirka 70 startande. Dessutom avslutades årets grundutbildning med tävling på hinderbanan – antingen enskild eller som stafett – så banan har använts en hel del trots uteblivet militärt VM.

Kapten Daniel Karlsson vann sitt nionde SM-guld i militär femkamp och avslutade i och med detta karriären.

MEDLEMSINFORMATION

Berlin-resa eller Hallands-resa?

- Se gärna vår hemsida – <http://www.i16.se/>
- I december 2021 var antalet medlemmar 890.
- Årsavgiften i vår förening är 150 kr, som du betalar på plusgiro 26 27 24-8. Ange namn, adress och e-post så att kassören vet vem som har betalat. Ständiga medlemmar får gärna stödja tidningsfonden, plusgiro 26 27 24-8.
- Du som *inte* får information via e-post, eller har ändrat e-postadress, vänligen meddela din e-postadress till vår kassör Håkan Söderberg, haksod11@gmail.com.

Reskamrater!

Tar det aldrig slut? Tredje gången gillt? I skrivande stund (27 december) florerar omikron-viruset som sämst, om än vissa positiva signaler finns.

Som reseledare måste man tillsammans med styrelsen ta beslut. Även om det med facit i hand, kunde ha fattats ett annat.

I det militära har vi lärt oss att leva med "omfall". Händer det, gör vi si, i annat fall gör vi så.

Nu har vi ett reservalternativ som bland annat har framförts av medlemmar i kamratföreningen. Kan vi inte åka till Berlin i maj, så gör vi en historisk resa i Halland i slutet av maj eller början av juni.

Halland är fantastiskt ur ett historiskt perspektiv, men även naturmässigt. Vi åker till våra slagfält, där i dag våra vänner danskarna var våra fiender.

Slutgiltigt beslut om resan till Berlin måste tas i slutet av mars. Vi avvaktar och håller er informerade.

Gunnar Ohlsén
Reseledare

Har du något att berätta?

Artiklar, artikelförslag
och anekdoter mottages tacksamt.

Kontakta Bo Westman:
Tel: 0730-21 90 50
Epost: bossebus213@hotmail.com

MEDLEMSINFORMATION

Hallands Regimentes och Hallandsbrigadens Kamratförening

Box 515, 301 80 HALMSTAD. Plusgiro 26 27 24-8.
Hemsida: <http://www.i16.se/>

KONTAKTPERSONER

Gunnar Ohlsén • Tel 073-314 75 82 • E-post gunnar.ohlsen@hotmail.com
Klubbmästare: Lars Folkesson • Tel 070-663 41 47 • E-post lars.folkesson@mil.se
Veteraner: Bo Westman • Tel 0730-21 90 50 • E-post bossebus213@hotmail.com

Ett stort och varmt **TACK** för alla penninggåvor som kommit kamratfonden och tidningsfonden till del under det gångna året!

Vissa av våra medlemmar har tyvärr glömt att meddela namn, och vissa andra har betalat årsavgift trots ständigt medlemskap. Dessa medel har tillförts tidningsfonden.

Michael Abrahamsson, Halmstad	Lars Cronqvist, Steninge	Ingemar Johansson, Halmstad
Bo Alfredsson, Varberg	Ingemar Dahlberg, Ätran	Ingvar Johansson, Falkenberg
Lennart Almqvist, Halmstad	Krister Edvardson, Halmstad	Kjell-Anders Johansson, Falkenberg
Staffan Anckar, Gullbrandstorp	Iris Eklund, Halmstad	Yngve Johansson, Kristinehamn
Bengt-Åke Andersson, Halmstad	Rolf Eklund, Halmstad	Göran Järnebrant, Sundbyberg
Bo Andersson, Halmstad	Karl Eklöf, Eksjö	Stig-Allan Jönsson, Halmstad
Pontus Andersson, Lund	Göran Ericsson, Halmstad	Bo Karlsson, Sennan
Rune Andersson, Halmstad	Lennart Eriksson, Haverdal	Kurt Kaschner, Skummeslövsstrand
Ingemar Andréasson, Eldsberga	Harald Erling, Rydebäck	Bertil Kristiansson, Halmstad
Per Gunnar Andréasson, Lund	Thomas Eskilsson, Falkenberg	Tommy Kullenberg, Laholm
Torsten Atterbom, Särö	Gunne Ewald, Halmstad	Leif Larsson, Eldsberga
Bertil Augustsson, Kristinehamn	Jens Flenner, Gullbrandstorp	Magnus Larsson, Oskarström
Lars Bastholm, Halmstad	Martin Folestam, Limhamn	Peter Leo, Halmstad
Bo G Bengtsson, Stocksund	Ulf Fredriksson, Saltsjöbaden	Christer Liljenberg, Lerum
Lars Boris Bengtsson, Drottningstjärn	Bo Fritzon, Varberg	Carl-Erik Lindegren, Gullbrandstorp
Leif Bengtsson, Höllviken	Ingemar Gottfridsson, Laholm	Claes Lindoff, Halmstad
Lars Björk, Halmstad	Carl Fredrik Graf, Kvibille	Claes Lindskog, Falkenberg
Lauritz Björk, Sjöbo	Lars-Göran Grahn, Halmstad	Lars-Olof Ludvigsson, Hamburgsund
Leif Blommegård, Getinge	Thomas Grevholm, Veinge	Göran Lundahl, Skotttorp
Leif Bramsell, Grevie	Christer Gunnarsson, Halmstad	Jan Lundblad, Förslöv
Lars R Broström, Halmstad	Erling Gunnarsson, Kungsbacka	Roland Lundén, Halmstad
Jan Börjesson, Varberg	Arne Gustafsson, Falkenberg	Leif Lundin, Oskarström
Lennart Börjesson, Varberg	Lars Gustafsson, Halmstad	Anders Löfgren, Hajom
Göran Carlsson, Ullared	Hans-Olof Hansson, Våxtorp	Lars Malmberg, Steninge
Hans L Carlsson, Helsingborg	Kenneth Hulander, Halmstad	Karin Memmi, Åled
Ingemar Carlsson, Täby	Börje Hyllén, Helsingborg	Lars Memmi, Åled
Kenneth Carlsson, Getinge	Bo Hökfelt, Kungsbacka	Christer Mårtensson, Halmstad
Stefan Carlsson, Torup	Agne Ivarsson, Ullared	Göran Nilsson, Halmstad
Staffan Christiansson, Halmstad	Ingvar Jakobsson, Tvååker	Kjell-Åke Nilsson, Hjärnarp
Bo Criwall, Halmstad	Erik Johansson, Kungsbacka	Torleif Nordgaard, Halmstad

Rolf Norr, Halmstad	Catharina Sjögren, Oskarström	Stefan Urhagen, Laholm
Ingvar Ohnell, Mölle	Eva Stensson, Laholm	Carl Johan von Mentzer, Halmstad
Lars-Gunnar Oskarson, Åsa	Matts Stensson, Laholm	Göran Wahlqvist, Moholm
Åke Paulsson, Strövelstorp	Roland Stensson, Harplinge	Irene Wallefors, Getinge
Michael Persson, Halmstad	Sven-Olof Svensson, Halmstad	Jarl Wallefors, Getinge
Nils Henrik Persson, Malmö	Bo Söderberg, Örebro	Håkan Wallin, Halmstad
Magnus Petersson, Kungsbacka	Christin Söderberg, Ugglarp	Lena Wallin, Halmstad
Stefan Petzäll, Halmstad	Håkan Söderberg, Ugglarp	Christer Wanlert, Malmö
Stefan Qvist, Gullbrandstorp	Bengt Söderqvist, Mellbystrand	Lennart Wennberg, Huddinge
Inga-Lena Rydén, Halmstad	Krister Thelin, Arild	Stig Wetterstrand, Halmstad
Johan Rydén, Halmstad	Ronny Torstensson, Oskarström	Jan Wozniak, Halmstad
Stefan Røjelij, Fjällbacka	Lennart Törnqvist, Stockholm	Arne Yngvesson, Glommen
Tyko Rös, Steninge	Per Ola Ulvenblad, Haverdal	Erik Österberg, Varberg
Peter Sandberg, Göteborg	Pia Ulvenblad, Haverdal	

Vi gratulerar!

Mars 2022	13 Thomas Eskilsson	70	29 Jan Åke Zell	75	
02 Olle Green	80	15 Lars Herbertsson	70	30 Anders Welin	80
02 Sverker Lorentzon	60	16 Staffan Christiansson	80	31 Lars Knutson	75
03 Lars Ingvar Lindblom	80	16 Göran Blomquist	75		
05 Mikael Beck	50	16 Jonas Lind	60	Juni	
07 Per Källström	80	16 Lennart Magnusson	60	01 Kjell Johansson	75
07 Toni Thersthol	60	18 Jan Carlsson	60	03 Karl Eklöf	90
08 Johan Rydén	75	23 Ulf Höglund	60	03 Erik Karlsson	70
14 Olle Bernstav	75	26 Leif Andersson	70	07 Ingrid Andersson	70
17 Antoine Ghantons	75			08 Hans Ryding	75
22 Bengt Arne Nordahl	80	Maj		08 Kent Tholin	75
22 Eivor Christianson	75	02 Lars Sundberg	70	11 Leif Lundin	75
22 Per Carlsson	60	05 Dennis Andersson	60	17 Bertil Dawidson	80
23 Bo Isberg	80	07 Lennart Eriksson	80	21 Leif Bramsell	75
24 Bo Karlsson	75	11 Mikael Bernander	60	24 Bengt Lindahl	75
27 Kurt Kaschner	75	13 Gunnar Holmquist	75	25 Mats Andersson	60
		13 Kerstin Larsson	75	27 Ingvar Johansson	80
April		15 Jarl Wallefors	80	30 Björn Widmark	75
03 Lennart Eriksson	80	15 Lars Malmberg	75		
03 Gunnel Lindskog	80	16 Benkt Lindström	80	Juli	
05 Irene Haake	70	16 Jörgen Larsson	60	02 Malin Håkansson	50
05 Reino Paakkonen	70	17 Jan Erik Nordberg	70	05 Per Nastell	70
08 Björn Molin	90	21 Arne Karlsson	80	12 Mats Welff	75
08 Rolf Ahlström	85	22 Göran Andersson	80	14 Thomas Persson	75

15	Ingvar Bengtsson	70	24	S Orvar Larsson	85	December	
16	Claes Moberg	75	26	Ronny Jacobsson	75	02	Gunilla Petersson 70
18	Carl-Gustaf Kalmnäs	85	30	Henrik Dehlryd	60	05	Bengt Stendler 60
20	Björn Jonsson	70				08	Lars-Arne Karlsson 80
21	Anders Samuelsson	70	Oktober			08	Krister Thelin 75
22	Roland Stensson	85	09	Karl-Gustaf Alm	80	08	Peter Höglund 60
30	Christer Fält	70	11	Lauritz Björk	75	14	Eva Iversen 70
			12	Ulf Fredriksson	80	19	Olof Wettermark 75
Augusti			12	Joakim Severinson	60	20	Per-Åke Svenningsson 70
07	Lennart Bengtsson	75	18	Monica Heiner	80	24	Torkel Karlsson 60
13	Jan Börjesson	80	20	Birgitta Jacobsson	70	26	Ulf Hammarlund 60
13	Lennart Börjesson	80	22	Carsten Ringleb	60	30	Ulf Malmsten 75
16	Conny Benjaminsson	80	24	Conny Fritz	90		
17	Hans-Åke Bengtsson	70				Januari 2023	
19	Jennie Mared	50	November			02	Dan Roskvist 80
20	Roger Persson	70	03	Ingemar Carlsson	90	06	Börje Töngsgård 85
23	Bernt-Erik Johansson	60	05	Stefan Näslund	60	08	Ulf Staveryd 70
27	Jonas Lundgren	60	07	Lars Gustafsson	80	12	Leif Bergqvist 85
30	Håkan Broberg	60	07	Johan Wallefors	50	14	Anders Karlsson 70
31	Inger Bertilsson	60	09	Mats Karlsson	75	31	Lennart Hirseland 85
			11	Ingrid Bergström	75		
September			14	Ove Persson	85	Februari	
05	Jan Andreasson	60	16	Lars Boris Bengtsson	90	05	Karl Gösta Johansson 75
06	Ann-Christine Zell	75	16	Anders Lofjård	60	11	Claes Lindoff 75
08	Lennart Nilsson	80	17	Kenneth Karlsson	70	16	Lars Raning 75
08	Hans-Erik Malmström	75	20	Jan-Olof Andersson	60	17	Mats Bengtsson 70
09	Kenneth Källström	80	21	Sverker Olsson	60	19	Björn Rackborg 85
12	Kjell Rydhed	70	22	Arne Yngvesson	70	24	Greta Klang 90
13	Folke Roos	95	23	Anders Österlund	60	25	Ingela Undin 75
14	Sven Larsson	70	26	Gert Andersson	85		
18	Inga-Lena Rydén	75					

Nya medlemmar 2021

Under 2021 har vi fått 12 nya medlemmar, vilka hälsas hjärtligt välkomna!

Carl Ahlgren, Helsingborg

Mikael Beck, Halmstad

Kent Härstedt, Helsingborg

Rolf Härstedt, Helsingborg

Erik Lithander, Göteborg

Pia Britt-Marie Malmkvist, Halmstad

Anna Nissen Krantz, Halmstad

Ann-Katrin Persson, Halmstad

Liss-Olof Persson, Halmstad

Monica Persson, Halmstad

Lillemor Schöön Hervén, Simlångsdalen

Joel Stjärnkvist Härstedt, Glumslöv